HALKIN SESİ

4 Mayıs
1976
250 Kuruş

55

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALKIN KURTULUŞU VE MİLİTAN GENÇLİK DERGİLERİNE BİRLEŞMEYİ ÖNERİYORUZ

HALKIN KURTULUŞU VE MİLİTAN GENÇLİK DERGİLERİNE BİRLEŞMEYİ ÖNERİYORUZ

AYDINLIK dergisinin 1 Mayıs sayısı, proleter devrimcilerinin birliği meselesini ele almaktadır. Birleşmek, bugün bütün proleter devrimcilerin ortak isteğidir ve bir an önce ele alınması ve adım adım devrimci bir çözüme ulaştırılması gereken bir meseledir. Proleter devrimcilerin birliği, hiç şüphesiz ideolojik birlik temeline dayanacaktır. Bu amaçla bir eylem birliği sağlanmasını, taban örgütlerinde birleşilmesini ve ortak ideolojik temeli yaratmak için bütün çabaların birleştirilmesini öneren AYDINLIK'ın görüşlerini paylaşıyoruz.

HALKIN SESİ olarak, proleter devrimcileri birleştirecek ortak ideolojik temelin yaratılmasında, üzerimize düşen görevi yerine getirmeye hazırız. Bu amaçla «Halkın Kurtuluşu» ve «Militan Gençlik» dergilerine tek bir haftalık dergide birleşmeyi öneriyoruz.

Her üç derginin temsilcileri bir araya gelmeli, ortak görüşleri ve fikir ayrılıklarını tespit ederek bütün halka ilân etmelidir. Çıkarılacak dergi, ortak fikir ve siyasetleri savunmak yanında, görüş ayrılığı olan konularda da proleter devrimciler arasında canlı bir tartışma açmalıdır.

Proleter devrimcilerin ortak bir dergi çıkarmaları, ideolojik birliğin sağlanması yolunda önemli bir adım olacaktır. Diğer yandan faşist saldırılar karşısında güçlerimizin birleşmesine hizmet edecektir.

Biz HALKIN SESİ dergisi olarak, bütün imkânlarımızı ve tecrübelerimizi, proleter devrimcilerin ortak yayın organının emrine vermeye ve böyle bir derginin çıkarılmasına diğer proleter devrimci dergilerle eşit olarak katılmaya hazırız.

Proleter devrimcilerin birliği, bütün arkadaşların ortak çabalarının eseri olacaktır. Bu göreve hep birlikte sarılmalıyız.

HALKIN SESİ

MC İKTİDARININ YENİ BİR TERTİBİ

Faşist MC iktidarı, devrimcilere ve özellikle devrimci yayın organlarına saldırmak için yeni bir tertip düzenlemiştir. Fotokopisini verdiğimiz bildiri, faşistler tarafından hazırlanmış bir bildiridir. Bildiride Türkiye'deki bütün siyasi akımlara çatılmakta ve ancak bir faşistin devrimcilere yakıştırabileceği saçmalıklar alt alta sıralanmaktadır. Bildirinin altında TİİKP imzası bulunmaktadır. Bildirinin üstünde dergimiz HALKIN SESİ'nin «Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor» başlık klişesi, en sonda ise AYDINLIK Yayınlarının küçültülmüş amblemi yer almaktadır.

Devrimcileri tecrit edeceği düşünülen saçmalıkları bildiri olarak basmak, altına TİİKP imzası koymak ve işin içine devrimci yayınları da karıştırıp saldırıları için elverişli bir zemin hazırlama amacıyla kamuoyunu aldatmaya çalışmak! Faşistlerin yaptığı budur. Faşistlere şunları söylemek gerekir: Artık apaçık gözler önünde yaptığınız provokasyonları, hazırladığınız tertipleri kimse ciddiye almıyor. Kamuoyu, devrimcilerin ve devrimci yayın organlarının Türkiye'nin meseleleri hakkında ne düşündüğünü, Türkiye için ne önerdiğini biliyor. Belki size inanmak isteyen aynı zihniyete sahip olduğunuz kişileri provokasyonlarınıza inandırabilirsiniz, ama halkı ve yurtseverleri aldatamazsınız.

Bu bildirinin MC iktidarının yeni bir faşist tertibi olduğuna en iyi kanıt, «Yeniden Milli Mücadele» adlı derginin aşağıdaki satırlarıdır:

«DİSK ve paralelindeki Marksist kuruluşlar Beşiktaş-Taksim arası yürüyüşlerine ve gösterilerine hazırlanırken, Çin tipi komünizmi benimseyen ve bunu Türkiye'de gerçekleştirmeye çalışan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi üyelerinin yayınladıkları gizli bildiride 'tepeden tırnağa silahlanarak burjuvazinin beyaz terörüne kırmızı terörle karşı koyalım' denilmektedir.» («Yeniden Milli Mücadele», sayı 326)

Faşistler, bu provokasyonlarından yararlanarak 1 Mayıs'taki DİSK mitingine yapmayı tasarladıkları saldırılara halklık kazandırmaya ve DİSK'i de bu provokasyon bildirisiyle korkutmaya çalışıyorlar.

Bu son tertibin ortaya koyduğu gibi, devrimciler ve yurtseverler provokasyonlara karşı her zamankinden de daha fazla uyanık olmalıdırlar. Faşist saldırılara hazırlıklı olmak ve saldırganlara karşı en geniş çevrelerle birleşmek, provokasyonlara karşı uyanıklığı korumakla mümkündür.

CUMHURİYET SAVCILIĞINA
İstanbul

Müşteki: Doğan Yurdakul, Aydınlık Yayınları Sahibi,
NuruOsmaniye cad. Ata İşhanı No.34/208, Cağaloğlu-İstanbul

Şikayet Olunanlar: Dilekçeye ekli bildiriyi yayınlananlar.

Olay:

1) Aydınlık Yayınları unvanlı, ticaret siciline kayıtlı Yayınevinin sahibiyim.

2) İşbu dilekçeye ekli ("Halkımıza") başlıklı bildirinin sonunda sahibi olduğum yayınevinin yıldızlı amblemi de kullanılmak suretiyle, unvanım kullanılmış ve bu suretle üzerimize suç atılmak istenmiştir. Bu fiil, kanunlarımıza göre çeşitli suçları oluşturmaktadır. Ticaret unvanının gaspından, sahteciliğe kadar uzanan bu suçların faillerinin bulunarak haklarında takibat icrasını istemekteyim.

Sonuç ve İstem: Bildiriyi basan ve yayınlayanlar hakkında takibat icrasını saygıyla rica ederim. 27.4.1976

Doğan Yurdakul

T.C.
İstanbul
C. Savcılığı
Kaydı
76/13610

HALKIMIZA,

Biz Türkiye devrimcileri olarak, Büyük Çin İhtilali ve MAO
ZEDUNG teorisinin memleketimizde uygulayıcısı, işçi sınıfı ve yoksul
köylüyü sömürüden kurtarmak için savaşan hakiki örgütlenmiş mücahitleri-
yiz. İşbirlikçi burjuva sınıfının karşısında savaşımızı yılmadan, usan-
madan sürdüreceğiz. Maddi nimetleri yaratan işçi sınıfının ekmeğiyile
oynayan, kanını emen ve barbarca canına dahi kıyan burjuvazinin daima kar-
şısındayız. Onu siyasi sahneden alaşağı edinceye kadar savaşa devam ede-
ceğiz.

Bugün iktidarda bulunan kompradar uşakları, yabancı kapitalist ve
sosyal-emperyalistlerle işbirliği yaparak, emekçi Türk halkını sefalete
sürüklemektedirler. Böylece halkımız dilenci durumuna düşürülerek NATO,
AET, VARŞOVA PAKTI, COMECON v.b. kuruluş ve cemiyetlere elaçmaya zor-
lanmaktadır.

Biz TİİKP mensupları olarak, bu yüzkızartıcı ve haysiyet kırıcı
duruma son verilmesi için elimizden geleni esirgemiyeceğiz. Devrimci gö-
revimiz emekçi halka doğru yolu göstermek, işçi sınıfının ancak bu yolda
yürümekle asıl hedef ve emellerine ulaşabileceğini önermek ve öğretmektir.
İşçi sınıfı, kendi emellerine yegane çetin proleter devrimi sayesinde
erişebilecek, tüm emekçileri sömürü ve baskıdan kurtaracaktır.

İlerici örgütlerle gerici ve çıkarcı sınıflar arasındaki mücadele
günden güne keskinleşir dahd da çetinleşmektedir. Bizim saflarımıza her
geçen günle kapitalizmin karşısında olan birçok genç, öğrenci ve aydın
da katılmaktadır. Bu akımı önlemek ve bizi yıldırmak için arkadaşlarımız
pusuya düşürülerek öldürülmekte, tutuklananlara ise poliste insanlıkdışı
işkence ve zulüm yapılmaktadır. Simdiki MC hükümeti ve onun Başbakanı
Amerikan uşağı SÜLEYMAN DEMİREL'den tüm yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

Türk halkının çıkarlarını korumak ve kollamakla görevli olan Türk
Silahlı Kuvvetlerinin komutanlarından SEMİH SANCAR ve diğer vurguncular
asıl görevlerini yapacağı yerde, TÜRKEŞ'in faşist komandoları...
haince vurulan, öldürülen, karakol ve pol...
tutulan halk evlatlarının...
Hatta...

CHP lideri palavracı ECEVİT'de ''AK GÜNLER'' safsatalarıyla
emekçi halkı aldatarak, burjuvazinin ''KUTSAL ÖZEL MÜLKİYET'' inin
dokunulmazlığını bütün varlığıyla savunmaktadır.

İşbirlikçi burjuva partileri, kendi bünye ve aralarındaki
anlaşmazlık ve çelişkiye düşmelerine rağmen, devrimci işçi sınıfına
karşı her zaman elele vermişler ve vereceklerdir. MC koalisyonun oluş-
turulması bunun canlı bir örneğidir. Bugün Türkiyenin en büyük burjuva
partileri sayılan CHP ile AP'nin devrimci güçler karşısında ve emekçi-
leri amansızca sömürmek için ittifak kuracaklarına dair söylentiler
hiç de mantık dışı sayılamaz.

BEHİCE BORAN yönetimindeki revizyonist TİP de, proletaryanın
devrimci mücadelesine ve ihtilale ihanet etmektedir. Bilindiği üzere,
bu parti reformculuğu ayyuka çıkararak, devrimcileri savaştan alıkoy-
maya çalışmaktadır. Aslında parlamento çatısı altında birkaç koltuk
kazanmak hayalleri peşindedir. Bu yüzden de sözüm ona diğer solcu sosya-
list partilerle burjuva CHP'sine yardakçılık etmektedir.

Daima halk adına konuşan ve onun çıkarlarını savunduğunu iddia
eden tüm burjuva borazanları, emekçi halkımıza iş, ekmek, huzur, refah,
selamet v.b. vaadlerde bulundukları halde işsizlik, açlık, pahalılık,
sefalet, Sıkı yönetim, Güvenlik mahkemeleri, işkence, ölüm, zulüm,
sayısız eziyet ve ıstıraplardan başka birşey getirmemişlerdir.

Kompradorlar kendi çıkarları uğurunda Kemal ATATÜRK'ü putlaştı-
rarak, Onun ilkelerinden neşet ettiğini tekrarlayıp iktidarda kalabil-
mek için daima ellerini kana bulamış, emekçi halkımızı insafsızca
sömürmeye gelmiştir. Biz, burjuvazi ve ATATÜRK'ün önerdiği sahte sulh ve
istikrarın karşısındayız. Bu meyanda, burjuva ve askeri kliğin kukla-
sı olan Fahri KORUTÜRK'ün önerdiği sahte Türk halkını teskin çaba-
larının da karşısında olup asla benimsememekteyiz. Bu yöndeki her türlü
yeltenişlere karşı amansızca mücadele edeceğiz. Biz her zaman, her
yerde, devrimci savaşın yanındayız. Bu savaşın devamlı bir hazırlığı
içindeyiz ve tam bir zaferle sonuç bulacağına eminiz.

TİİKP, memleketimizdeki Kürt halkıyla ilgili anlayış ve görüş-
lerini "Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunmasında MİLLİ
MESELE" başlıklı broşüründe açıklamıştır. TİİKP, halihazırda da Kürt
halkına tam siyasi, milli bağımsızlık ve eğemenlik verilmesini ısrarla
istemektedir. Bu yöndeki isteklerimiz adıgeçen broşürde sıralanmıştır.
... SÜLEYMAN DEMİREL'in ... politika sayesinde Kürt Halkı
yığınlarca boğazlanmakta ve zorla milli benlikleri unutturulmaya çalışıl-
maktadır.

ARKADAŞLAR, TEPEDEN TIRNAĞA SİLAHLANARAK, BURJUVAZİNİN BEYAZ
TERÖRÜNE KIRMIZI TERÖRLE KARŞI KOYALIM!

VURGUNCULAR, ZALİMLER, BARBARLAR VE FAŞİSTLER EN YAKIN BİR
ZAMANDA LAYIK OLDUKLARI CEZALARINI BULACAKLARDIR!

YIKILSIN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIN DÜŞMANI MC İKTİDARI!

YÜCE ÖĞRETMENİMİZ MAO ZEDUNG'UN YÖNETİMİNDE TAM ZAFERE DOĞRU
İLERİ!

ZAFER DEVRİMCİLERİNDİR!

T İ İ K P

AYDINLIK YAYINLARI

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 48/11 Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112 Sirkeci - İst.
- Baskı: Barış Ofset
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın İlanı Çerçevesi 100 TL.
- Dağıtım TÜR-DA

CHP'ye karşı tutum ne olmalı?

Parlamentoda verilen mücadelenin başarısız kalması sonucu, CHP'nin kitlelere yönelmesi olumlu bir gelişmedir. Aynı şekilde, CHP yönetiminin kendi dışındaki solla belli şartlar altında işbirliği yapmayı düşünebilmesi de, faşizme karşı mücadelenin yararınadır.

Türkiye'de faşist güçlerle halkın güçleri arasındaki mücadele bir boy ölçüşme yönünde gelişiyor. Bu şartlarda devrimciler CHP'deki gelişmeleri dikkatle değerlendirmelidirler.

CHP, kendi dışındaki solla işbirliğine razı olurken bunun sınırlarını da açık olarak ortaya koymaktadır. Devrimciler, elbette kendi program ve görüşlerini CHP yöneticilerinin koydukları sınırlara göre değiştirecek değillerdir. Fakat, eğer **CHP'nin düzenlediği mitinglerde bir eylem birliği** yapılacaksa, bu sınırlara uymak gerekir. Bu sınırlara uyulmadığı zaman, eylem birliğinin de ortadan kalkacağı ve hatta bazı yersiz çatışmaların olacağı apaçık ortadadır. CHP, bir işbirliğini kabul etmiştir. Fakat bunun **şartları** vardır. Bu işbirliği, MC'ye karşıdır ve halkın yararınadır. O zaman CHP'nin düzenlediği eylemlerde bu işbirliğini ortadan kaldıracak davranışlarda bulunmak gereksizdir. Elbette devrimciler ve çeşitli demokratik siyasî akımlar, kendi görüşlerini ve sloganlarını serbestçe savunmaya devam edeceklerdir. Özellikle proleter devrimcileri, bağımsız siyaset ve mücadelelerinden tabii ki vazgeçmiyeceklerdir. Fakat, bir slogan veya görüşün doğru ve haklı olması yetmez, aynı zamanda yerinde ve zamanında ileri sürülmesi gerekir. «CHP'yi ilerletmek» adı altında, çoğunluğun desteğini almak sızın, bazı görüşleri dayatamayız.

Her işbirliği bir uzlaşma zemini üzerinde kurulabilir. İşbirliği yapıldığına göre, bir uzlaşma da olacaktır. Devrimciliğin, uzlaşmaları reddetmek anlamına geldiğini düşünmek yanlıştır. CHP mitinglerinde ortak noktaları ön plana çıkarmak, en geniş kitlenin katıldığı bir zemin üzerinde durmak ve bu zemini sağlamlaştırmak gerekir. Yoksa bu zemini tahrip etmeye yol açan davranışların halka bir yararı yoktur. Böyle davranışların iyi niyetle yapılması bir şeyi değiştirmez. İyi niyet yetmez. Önemli olan doğru bır siyaset izlemektir.

Kendi dışındaki herkese karşı mücadele açmak, herkesle kavgalı olmak proletaryanın siyaseti değildir. Proletarya, esas vuruşu daima baş düşmanlara yöneltmeli, hedefi daraltmalı ve birleşebileceği herkesle birleşmelidir. Elbette devrimciler CHP'yi eleştirmeye devam edeceklerdir. Fakat bu eleştiri, CHP mitinglerinde olaylara yol açarak yapılmamalıdır.

FAŞİSTLERİN BÖL VE YOK ET TAKTİĞİ

İki süper devletin işbirlikçileri, CHP ile devrimciler arasında dostluk kurulmasından son derece rahatsız olmaktadırlar. Çünkü böyle bir dostluk ve işbirliği iki süper devlet ve işbirlikçileri karşısında halkın çok geniş ve güçlü bir birliği olacaktır.

Faşistler, diktatörlüklerini sürdürebilmek için yurtsever güçleri **birbirinden tecrit ederek teker teker yok etme** siyaseti yürütmektedirler. İşe maceracı hareketlerden başlamışlardır. Çünkü, maceracılar, izledikleri kitlelerden kopuk ve herkesin tepkisini çeken ve herkesi düşman ilân eden tutumlarıyla saldırıya en açık olanlardır. Polisin bir süredir yürüttüğü operasyonların anlamı budur. Malatya, Zeytinburnu, İzmir baskın, katliam ve tutuklamaları bunun ifadesidir. Özellikle son İzmir tutuklamaları şimdilik 60 kişiyi bulduğu halde kamuoyundan pek bir protesto sesi çıkmamıştır. Yurtseverler, sessiz kalmamalıdırlar. Saldırılar, yurtseverlere karşıdır. Saldırganların elde ettiği her başarı, faşizmi güçlendirmektedir. Ve sıra diğer yurtseverlere gelmektedir.

Son zamanlarda yapılan bazı provokasyonlar, faşistlerin yeni hedeflere yöneleceklerini göstermektedir. Tekin Erer 23 Nisan tarihli «Son Havadis» te «Tikko Nedir?» başlıklı bir makale yazmıştır. Çeşitli devrimci örgütleri çok kişiden daha iyi bilen Erer, bilinçli bir karıştırma yapmakta, TİKKO'yu TİİKP ile THKO'nun birleşmesi gibi göstermeye çalışmakta ve TİİKP programından alıntılar yapmaktadır. Tekin Erer, «TİKKO çeşitli eylemleriyle ve özellikle CHP'ye karşı eylemleriyle tepki çekmiştir ve bundan yeni saldırılar için yararlanılabilir» diye düşünmektedir. CHP'nin yapılan ve yapılacak olan saldırılar karşısında ses çıkarmaması istenmektedir.

Bir hafta kadar önce yayınlanan bir bildiri, faşist taktiği ortaya koyması bakımından önemlidir. Dergimizin diğer sayfalarında tam metni olarak vereceğimiz bu bildirinin başında HALKIN SESİ'nin kullandığı bir klişe yer almaktadır. Bildirinin sonunda da TİİKP rümuzu ve AYDINLIK Yayınları'nın klişesi bulunmaktadır. Bildirinin içinde Ecevit ve Korutürk de dahil olmak üzere herkese küfürler edilmekte ve «bütün arkadaşlar, tepeden tırnağa silâhlanarak burjuvazinin beyaz terörüne kırmızı terörle karşı koyalım» denmektedir. Kırmızı mürekkeple basılan ve gazete idarehanelerine yollanan bu bildirinin amacı bellidir: HALKIN SESİ'ni ve AYDINLIK Yayınları'nı TİİKP'nin yayın organları ve dergimizi bir silâhlı ayaklanma hareketi içinde gibi göstermek. Bundan da önemlisi, dergimizin baştan beri izlediği faşistleri tecrit ve mümkün olan herkesle birleşmek siyasetimizin tam tersine, Ecevit de dahil, herkesi faşist olarak göstermek çabasıdır. Bu aptalca bir tertiptir. Ama çıkaracağımız dersler vardır. Faşistler, CHP ile aramızda bir düşmanlığı körüklemektedirler. Bu, klasik bir tecrit taktiğidir. Bütün devrimci ve yurtseverlerin uyanıklıkla bu oyunu boşa çıkarmaları gerekmektedir.

Faşistlerin izlediği devrimcileri halktan ve CHP'den tecrit siyaseti, aynı zamanda, CHP'yi de devrimcilerden ve halktan tecrit siyasetidir. Çünkü devrimcilere sırt çevirmiş, elini onlardan çekmiş bir CHP, gerçekten çok zayıflayacaktır. Böyle bir durum, onun yurtsever ve demokrat niteliğini son derece zayıflatacak ve halkta silinmesi zor bir güvensizlik yaratacaktır. Ecevit de 27 Nisan tarihli konuşmasında bu gerçekleri doğru bir biçimde belirtmektedir. Ecevit demektedir ki,

«Bir anlamda bozuk düzenin kalesine CHP' ni ve Türkiye'nin bütün demokratik ve ilerici güçlerini hapsetmek istemektedirler. Bu alanda, bu kalenin içinde bizi kendi kendimizle mücadele eder, kavga eder duruma düşürmek istemektedirler. Bir yandan tümü ile demokratik ve ilerici güçleri kendi aralarında mücadeleye yöneltici, bir yandan da hatta CHP'nin kendi içinde huzursuzluğa, çekişmelere yönelmesini adeta teşvik edici, kendimiz bile farkına varmadan bizi o yöne yöneltici bir ortam yaratmak istiyorlar. ...solun, gerçek solun birbirine düşürülmesini önleyici strateji izlememiz gerekir.» (Milliyet, 28 Nisan 1976).

Bütün yurtseverler olarak, faşist oyunlara, hilelere ve saldırılara akıllıca ve elbirliğiyle karşı durmalıyız. Unutmayalım ki, faşistler gerçekten zayıftırlar. Bizim yapacağımız her hata, onlara güç verecektir.

Faşistler, devrimcilerle CHP'nin arasını açmak için ellerinden geleni yaparlarken, bir yandan da CHP'yi parçalamaya çalışmaktadırlar. Onlar, CHP'nin parçalanmasının faşist diktatörlüğü güçlendireceğini çok iyi bilmektedirler. «Yeniden Millî Mücadele» dergisi, 25 Nisan tarihli sayısında oyunlarını açığa vurmaktadır. Tıpkı revizyonistler gibi Ali'yi tutup Veli'ye, Veli'yi tutup Ali'ye vurdurma siyasetini izlemekte, iç çelişmeleri, çatışmalara ve tasfiyelere dönüştürmeye çalışmaktadırlar. Aslında, faşist olmayan herkese diş bileyenler şunları yazmaktadırlar:

«Bugün CHP içindeki marksistler, böyle bir tırmanışın içindedirler. Bıçak kemiğe dayanmak üzeredir. Ve Sayın Ecevit'le birlikte samimiyetine inandığımız bazı CHP'liler; hayati bir dönemecin başına gelmiş bulunmaktadırlar. Ya feci akibetleri gelip çatıncaya kadar Marksist ideolojinin geçici aleti olmayı kabullenecekler; yahut da, muhtemel parti zararlarını da göze alarak, akıl yolunu seçeceklerdir.» (Yeniden Millî Mücadele, sayı 326, sayfa 6).

REVİZYONİSTLERİN BÖL VE YUT TAKTİĞİ

Sosyal-emperyalist işbirlikçisi revizyonistler de devrimcilerle diğer yurtseverlerin ve özellikle CHP'nin arasını açmaya ve bir birine düşürmeye çalışıyorlar. Yalan ve dedikodular yayıyorlar, CHP nin içişlerine karışıyorlar, onu esir almaya, olmazsa parçalamaya çalışıyorlar. Revizyonist ihanete ve tertiplere karşı çıkan yurtseverleri hedef haline getiriyor ve çamur atarak sindirmeye ve safdışı bırakmaya çalışıyorlar. Böl-yönet oyunları faşistlerden geldiği kadar, revizyonistlerden de gelmektedir. Bunun bir örneği olarak, CHP Beşiktaş İlçesi Gençlik Kolu yönetim kurulu adına başkan tarafından yayınlanan bildirideki bazı sözler verilebilir. Bildiride şöyle denmektedir:

«İşçi sınıfına yavaş yavaş sızmakta olan DGB (Devrimci Gençlik Birliği) 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye — Ne Nato Ne Varşova Bloksuz Türkiye' gibi devrimci halkımızın temiz hislerini sömüren sloganlarla kendilerini kabul ettirmeye çalışan bu CIA ajanlarını, biz devrimci halkımızın ve işçi sınıfının en büyük düşmanları olarak görüyoruz.»

Bu bildirideki görüşlerin, CHP'nin görüş ve tutumlarıyla ne alâkası var? Başta sahte TKP olmak üzere, sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri, yurtsever örgütler içerisinde casusluk yöntemleriyle çalışmakta ve halkımızın yurtsever güçlerini bölmeye ve yıpratmaya çalışmaktadırlar.

Faşistler ve revizyonistler bağımsızlık ve demokrasinin yeminli düşmanlarıdır. Onların yurtseverler arasında düşmanlıkları körükleme, parçalama, tecrit etme ve hakim-olma siyasetleri elbirliği ile sonuçsuz bırakılmalıdır. Revizyonistlerin ilerici güçleri birbirine düşürme ve devrimcileri tecrit etme siyasetleri ile mücadele etmeliyiz. Çünkü, onların devrimcilere saldırması faşizmin işini kolaylaştırmaktadır. Bütün anti-faşist güçlerin faşizme ve saldırılara karşı birleşmesini zorlaştırmaktadır.

BİRBİRİMİZE KARŞI ACELECİ HÜKÜMLER VERMEMELİYİZ

Devrimciler nereden ve kimden gelirse gelsin, eleştirilere açıktırlar. Düşmandan bile öğrenilecek çok şey olduğuna inanıyoruz. Faşizme karşı mücadele ederken, dost güçlerin birbirlerini zaman zaman eleştirmeleri gerekecektir. Ama eleştiriler **doğru bilgilere dayanmalı** ve aceleci hükümler verilmemelidir. Mesela, «Halklara Özgürlük» diyenleri «bozkurt rozeti taşıyan'ar» olarak ilân etmenin anti-faşist güçler arasında nasıl güvensizlikler yaratabileceği ve bu durumun da faşistlere yarayacağı görülmelidir. Faşistlerin esas amacı, bazı demokratik sloganların atılmasını önlemek değildir. O sloganlardan ve tartışmalardan yararlanarak ilerici güçlerin arasını açmak ve çekişmeler körüklemektir. Soğukkanlı olmalı ve her şeyin illa da kendi çizdiğimiz çerçeve olmasını istememeliyiz. Çerçeve ortak mücadele içinde belirecektir. Sorumluluk hepimizindir. MC faşizminin çökertilmesi için bütün halk güçlerinin birleştirilmesi, halkımızın acil talebidir. Elbirliği etmeli ve bu talebi karşılamalıyız.

HALKIN SESİ olarak, en geniş güçbirliğinin taraftarıyız. Yurtsever güçlerin birliğini zorlaştıran hatalı tutumlara kimden gelirse gelsin, karşıyız. Her seviyede halkın birliği için, ilkelere sadık kalarak, her türlü fedakârlığı yapmanın zorunlu olduğuna inanıyoruz.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Yurtsever Basına Özgürlük Kampanyasına katılanların sayısı bu hafta gelen 981 imzayla birlikte 17 000'i bulmuştur. Bu hafta kampanyaya B. Almanya'dan 20, Divriği'den 1, Mersin'den 38, Beypazarı'ndan 56, Şarkikaraağaç'tan 70, Trabzon'dan 349, Adilcevaz'dan 15, Tunceli Burmageçit'ten 70, Diyarbakır'dan 177, Eskişehir'den 86, İstanbul'dan 99 kişi katılmıştır.

MUSTAFA TEK:

Sendikamızın yöneticileri, Aydınlık, Halkın Sesi, Gençlik Yıldızı, Militan Gençlik, Direniş ve diğer yurtsever basın organlarına, devrimci yayınevleri ve kitabevlerine yapılan baskıları şiddetle protesto etmektedir.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi ve Devrimci Gençlik dergileriyle bütün ilerici basına, yayınevlerine, dağıtımcılara ve kitapçılara girişilen bu kanunsuz eylemleri, basın mensubu yazar ve işçilere yapılan baskı ve işkenceleri üzülerek izliyoruz.

Faşizmi halkın örgütlü gücü yenecektir!

Hepinizi destekliyoruz ve sizlere yapılanları kınıyoruz.

Mustafa Tek
Belediye-İş Sendikası
Merkez Yönetim Kurulu
Başkan Yardımcısı

FATİH ÖZCAN, MUSTAFA ALICI:

Başta Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Aydınlık ve Devrimci Gençlik dergisine olmak üzere bütün yurtsever ve devrimci basına, yayınevlerine ve kitapçılara yapılan ve son zamanlarda dehşetli yoğunlaştırılan faşist baskı, terör ve zulmü mahkum ettiğimizi bildiririz.

Tarihte hiç bir zalim zafere ulaşmamıştır. Hiç bir zulüm ebedi sürüp gitmemiştir. Her yerde nihai zafer zulme karşı mücadele bayrağını kaldıran halk kitlelerinin olmuştur. Halkın yükselen mücadelesi karşısında da, faşist MC iktidarı çöp sepetine mutlaka atılacaktır. Faşist diktatörlük tarihin tekerleğine taş koyamayacaktır. Bu konuda halkımıza tam güvencimiz vardır.

Gözen Kitabevi,
Antalya

KARAMAN MEM-DER VE YURTSEVER GENÇLİK BİRLİĞİ:

Halkın Sesi, Aydınlık ve tüm devrimci kuruluş ve yayın organlarına yapılan baskıları şiddetle protesto eder, halkımızın yurtsever mücadelesini destekleriz.

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ MARSİLYA ŞUBESİ:

Faşizm sonunun yaklaştığını anlayarak, gözü dönmüş yaralı bir canavar gibi saldırmaktadır. Halkımızın gittikçe büyüyen ve kinle indirdiği darbeler, onu daha da azgınlaştırıyor. Oysa bu «kağıttan» bir canavardır: Faşist çete gittikçe tecrit olmakta, bu tecrit ise onu kaçınılmaz sona yaklaştırmaktadır.

Faşistler, kitleleri ve onlara önderlik eden devrimcileri susturmak isterler. Devrimci Gençlik, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Sesi dergilerine yapılan baskıların anlamı budur. Faşistlerin anlamadığı ise bu baskı ve saldırıların, halkın yenilmez gücü karşısında zavallı bir fiske olduğudur.

FTÖB Aix Marsilya Şubesi olarak, bütün yurtsever, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşlar üzerindeki baskıları nefretle protesto eder, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin saflarında olduğumuzu bildiririz.

Yönetim Kurulu

ALMANYA'DAN BİR İŞÇİ:

Milliyetçi Cephe denen halk düşmanı cephenin giderek artırdığı terör ve faşist saldırılar karşısında dergimizin, varlığının korunması, yurdun ve yurtdışının her köşesindeki devrimcilerin ve yurtseverlerin harekete geçmesine bağlıdır. Halkın Sesi'ni yaşatacak olan halkın kendisidir.

Halkın Sesi'ne yapılan baskıların durdurulması, basın özgürlüğü için ve işkenceye son verilmesi için yenilmez bir ruh ile mücadele edelim.

FAŞİSTLER ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE SALDIRIYOR

Devlet Güvenlik Mahkemeleri Türkiye Emekçi Partisi'ni yargılayamaz

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi, Türkiye Emekçi Partisinin 33 yöneticisi hakkında 141. maddeden dava açtı. Bu MC iktidarının halkımıza yöneltiği faşist saldırının bir parçasıdır. MC Hükümeti halkımızın demokratik kazançlarını yok etmek istemektedir. Açılan davayla ilgili olarak, TEP ikinci Genel Sekreteri Hamza Özkan şunları söylemiştir:

«Bilindiği gibi, bundan beş ay kadar önce İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı tarafından T.E.P.'in programı ve Tüzüğünün amaç maddesi hakkında T.C.K.'nın 141. maddesini ihlâlden bir koğuşturma açılmıştı. Böylece Partimizin çalışmalarına, egemen sınıflar, İst. D.G.M. eliyle ambargo koyuyorlardı. Yine aynı günlerde partimizin Genel Başkanı Mihri Belli siyasî alanda ilk kez uygulanan «Hapsen tazyik» hükümüyle hapise konuluyordu; ve hâlâ serbest bırakılmış değildir.

«12 Mart faşizminin bir ürünü olan ve 12 Mart'ın Sıkıyönetim Mahkemelerinin yerini tutsun diye oluşturulan D.G. Mahkemelerinin kuruluş yasasının Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması bir yana; bunun yanında Anayasada yer alan siyasal partilerin Anayasa teminatı altında olduğuna dair hüküm de bu koğuşturmayla çiğnenmiş oluyordu. Türkiye Emekçi Partisi yöneticileri, bu iki açık yasa dışı uygulamaya dayanarak, ifadeye çağırıldıklarında, ifade vermeyi reddettiler.

«İst. D. G. Mahkemesi Savcılığı ise biz parti hakkında değil, parti yöneticisi kişiler hakkında dava açıyoruz gerekçesini ileri sürüyordu. Bugün koğuşturma sona ermiş, herhangi bir eylemden ötürü değil, partinin programının ve tüzüğün amaç maddesinin 141. maddeyi ihlâl ettiği gerekçesiyle T.E.P.'in kurucularını, Genel Yönetim ve Merkez Yürütme Kurullarını oluşturan 33 yöneticisi hakkında dava açılmış bulunmaktadır. Yâni dünkü ambargo bugün fiilen partinin çalışma olanaklarını ortadan kaldırmak, T.E.P.'in varlığına son vermek durumuna dönüşmektedir...

«Burada faşizmin nasıl geriletileceği ve yenileceği konusunda herkesin bildiği ve yenileyip durduğu bazı genel doğruları (güçlü bir anti faşist cephe v.s.) bizim de tekrarlamamıza gerek görmüyoruz. Önemli olan o genel doğruları pratiğe geçirebilmektir. Bugüne değin gerektiği gibi pratiğe geçirilemediği de gerçek. Ama bu sonsuza değin böyle gitmeyecek elbette.

«Faşizm devrimcilerden ve tüm emekçi Türkiye halkından gereken cevabı alacaktır.»

TEP Genel Sekreteri Şaban Ormanlar imzasıyla yayınlanan bildiride ise şöyle denilmektedir:

«İşbirlikçi MC iktidarı ilk gününden bu yana ülkede demokrasinin zerresini bırakmamak için ne mümkünse yapmıştır. Faşizmin TEP ile yetineceğini sanmak safdillik olur. Sıranın diğer sosyalist ve demokrat kuruluşlara henüz gelmemiş olması, ülkede sınırlı siyasî demokrasi sürecinin kanıtı olamaz.»

Siyasî partiler hakkında ancak Anayasa Mahkemesi dava açabilir. Bütün devrimciler, demokratlar, yurtseverler T.E.P.'e uygulanan bu kanunsuz ve faşist baskıya karşı sesini yükseltmeli, kanunsuzluğu protesto etmelidir.

BASKILAR DEVRİMCİ YAYINLARI SATMAMIZI ENGELLEMEYECEKTİR

Ben Manisa'da devrimci yayın organlarının, *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* dergilerinin tek dağıtıcısıyım. *Halkın Sesi* dergisini Manisa'da dağıtıp satmayı devrimci görev bildim. Kalifiye dokuma işçisi olduğum halde iş bulamadım. Bu yüzden babam ve kardeşlerimle birlikte bir bakkal dükkânı açtık. 7 Nisan günü bakkal dükkânına polisler baskın yaptı. Ege DGB'nin bildirilerini dağıtmaktan dolayı 1. Şubeye götürüldüm. Bildirileri İzmir savcılığı tarafından alındı belgesi verildikten sonra dağıttığı ortaya çıkınca serbest bırakıldım.

Serbest bırakıldıktan sonra Cem Karaca'nın konserine gittim. Konser sonrasında, çıkış kapısının önünde *Halkın Sesi* dergisini satmaya başladım. Bu sırada bir polis yanıma geldi ve bir tane dergi alarak incelemeye başladı. Polisten dergiyi satın almayacaksa geri istedim. Polis «Sen benim kim olduğumu biliyor musun?» diyerek dergiyi geri vermeyi reddetti. Dergiyi istemem üzerine beraberce 1. Şubeye gitmemizi söyledi. Dergileri orada bulunan arkadaşlara bırakarak 1. Şubeye gittik. Şubeye girer girmez 8-9 polis memuru beni dövmeye başladı. Aileme, mücadelemize, halkımıza küfretmeye başladılar. Bu arada daha önce derginin parasını istediğim polis memuru dolaptan bir şiş çıkararak benim ceketimin cebine koydu. Bunu farkedip, «tertip» diye bağırmaya başlayınca daha fazla dövdüler. Kendi ağızlarından bir ifade hazırlayarak bana imzalatmak istediler. Ben imzalamayacağımı, olayların ifadede yazıldığı gibi olmadığını, şişi cebime polis memuru Mehmet'in koyduğunu söyledim. Polis Memuru Mehmet'ten derginin parasını istemem 'polise mukavemet' olmuştu. Onların hazırladığı ifadeye imza atmadım. Beni oradan Merkez Karakoluna götürdüler. Buraya gelen arkadaşlar bana kefil oldular, lehimde şahitlik yaptılar. Bunun üzerine 8 Nisan günü tekrar gelmem şartıyla serbest bırakıldım. Ertesi gün karakola gittiğimde tekrar 1. Şubeye götürüldüm. Bana şişi yok edeceklerini, ancak polis tarafından dövüldüğümü söylemememi, istediler. Bunu kabul etmeyince, benden polise mukavemet, Türk polisine hakaret, şiş taşıma, yasak yayın satmadan davacı oldular. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davada polislerin birbiriyle çelişen ifadeler vermesine hakim çok kızdı. Mahkeme benim şahitlerimin dinlenmesi kararıyla Mayısın 15'ine ertelendi.

Devrimci yayınlara yapılan baskılar, bu yayınları dağıtanlara da uygulanmaktadır. Halkın yükselen sesini ve direnişini zorbalıkla, tertiplerle bastırmak istiyorlar. Bu durum açık olarak düzenin yavaş yavaş çöktüğünü, gösteriyor. Şunu iyice bilmelidirler ki halkımızın iktidar mücadelesini durdurmaya güçleri yetmeyecektir. Bize bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ışık tutan *Halkın Sesi* dergisini egemen sınıflar susturamayacaklardır.

Bütün devrimci arkadaşlarıma, *Halkın Sesi* ve diğer devrimci yayınlara sahip çıkmalarını, en ücra köşelere kadar iletmelerini, halkımızın fedakâr bağışlarıyla çıkan dergimizi güçlendirmek için maddi yardım ve halkımıza yapılan her türlü faşist baskı, şiddet, yolsuzluk, yerli revizyonistlerin tavırlarını ve bulunduğumuz yörelerin özelliklerine göre haberler göndermelerini isterim. Devrimci görevlerimizden biri bu olsun.

Halkın Sesi'ne ve diğer devrimci yayın organlarına yapılan baskıları hararetle protesto ederim.

Salim Doğrusöz
Manisa

Analar-Babalar Derneği kuruldu

Öğrenci aileleri gençliğin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlamak amacıyla Ankara'da yeni bir dernek kurdular.

Evlatlarına can güvenliği isteyen ailelerin mücadeleleri giderek gelişmektedir. Ana ve babalar daha önce «Evlat Acısına Son» mitingini düzenlemişler ve çeşitli bildiri ve toplantılarla mücadelelerini sürdürmüşlerdi. Analar - Babalar Derneği bu mücadeleler içinde yaratıldı. Dernek başkanlığına Gönül Haksal getirildi. Derneğin kuruluş bildirisinde şöyle denilmektedir:

«Biz 'Evlat acısına son' diyen analar, babalar bir dernek kurduk. Yemeyip yedirdiğimiz, giymeyip giydirdiğimiz, dişimizden tırnağımızdan artırdığımızı okul parası yaptığımız evlatlarımız okusun diye, canımızdan ileri tuttuğumuz, gözümüzden sakındığımız, yüreğimizden titreyerek yolunu beklediğimiz evlatlarımız bir kurşuna kurban gitmesin diye, hem kendini hem bizi kurtarsın diye, halkının özgürlüğü ve ülkesinin bağımsızlığı için çalışsın diye büyüttüğümüz, sütümüzü helal ederek askere gönderdiğimiz evlatlara bağlanan umutlar heder olmasın diye, evlatlarımız suçsuz yere tutuklanmasınlar diye, dövülmesinler, işkence görmesinler ve öldürülmesinler diye biz analar, babalar birleştik. Bugün artık evlatlarımızın canına kıyanların karşısında Analar-Babalar Derneği var. Yürekleri bizimle çarpan, dökülen kanların ve yapılan işkencelerin hesabını sormak isteyen herkesi derneğe katılmaya çağırıyoruz.»

ADMMA ÖĞRENCİLERİNİN AİLELERİ ÇOCUKLARI İÇİN CAN GÜVENLİĞİ İSTİYOR

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinde, 24 Nisan günü öğrencilerin, velilerin, demokratik kuruluşların ve bazı CHP milletvekillerinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Geçenlerde öldürülen Sami Ovalıoğlu'nun babası Aziz Ovalıoğlu yaptığı konuşmada, ana-babaların çocuklarına sahip çıkmasını isteyerek, öğrenci ailelerine birlik çağrısında bulundu.

Toplantıda bir konuşma yapan CHP Aydın Milletvekili Şükrü Koç, MC hükümetinin baskı yaparak eğitim kurumlarını işlemez hale getirdiğini belirtti. Hükümetin öğretmen okullarına da el atarak devrimci öğretmen yetişmesini önlemek amacıyla baskı yaptığını söyleyen Koç, tüm devrimcilere güçbirliği çağrısında bulundu. «O zaman, ABD ve SSCB emperyalistlerinin hevesleri kursaklarında kalacaktır» dedi.

Yapılan konuşmalardan sonra, öğrencilerin Akademiye aileleriyle birlikte gitmeleri kararlaştırıldı.

26 Nisan Pazartesi günü ADMMA'ya öğrencilerle birlikte aileleri ve bazı CHP milletvekilleri de geldi.

MC HÜKÜMETİNİ DÜŞÜRMENİN YOLU: TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ

HARB-İŞ SENDİKASI GENEL-GREVİ DESTEKLİYOR

HARB-İŞ Sendikası Genel Başkanı Kenan Durukan, genel greve hazır olduklarını açıkladı. HARB-İŞ Genel Başkanı, CHP'nin, MC Hükümetinin belli bir tarihe kadar istifa etmesi, yoksa 2 günlük genel grev yapılması çağrısına sendika olarak katılacaklarını açıkladı. (Politika, 29 Nisan 1976). HARB-İŞ Başkanı, MC Hükümetinin istifa etmemekte direnmesi durumunda ise süresiz bir genel greve katılacaklarını açıkladı.

MC hükümetine karşı yapılan miting ve gösterilere Türk-İş'in de katılmasını sağlamanın gerekli olduğunu, devleti ele geçirmeye çalışan faşist yönetime son verilmesini isteyen Durukan, Türk-İş'e bağlı sendikaların da mitinglerde bulunmalarını istedi.

YOL-İŞ FEDERASYONU Genel Başkanı Halit Mısırlıoğlu da sendikaların faşizme karşı olduğunu, demokrasinin korunması için yapılacak her harekete katılacaklarını belirtti.

Demeç muhalefetiyle veya halktan kopuk eylemlerle faşizme karşı mücadele edilemez

Muhabirimiz Genç Devrimciler Birliği Genel Sekreteri Sinan Erkul ile konuştu. Aşağıda dergimizin Sinan Erkul'a yönelttiği soruları ve Sinan Erkul'un cevaplarını yayınlıyoruz:

SORU: *MC iktidarının bugünkü saldırıları ve faşist baskıların artması karşısında demokratik güçler için nasıl bir mücadele önerirsiniz?*

CEVAP: Demokratik güçler faşizme karşı mücadelede kitle desteğini alabilecek eylemler hazırlamalı ve bu eylemlerle kitle, faşizme karşı mücadeleye sokulmalıdır.

Tüm ilerici-devrimci ve demokratik örgütleri içeren «Özgürlük ve Demokrasi Cephesi» oluşturulmalıdır.

Ülkemizin somut koşullarının somut tahlilini yaptığımızda karşılaştığımız genel doğrular çerçevesinde tüm ilerici-devrimci ve demokratik kuruluşlar örgütsel bağımsızlıklarını zedelemiyecek bir biçimde ortaklaşa mücadele içine girmelidir. Faşizme karşı «Özgürlük ve Demokrasi Cephesi» kapsamı içine giren örgütler arasında örgütsel dayanışma geçerli bir biçimde sağlanmalıdır. Bu cephe, çıkarı demokraside bulunan emekçi kitleler ve örgütlerinden, demokrasi yanlısı demokrat unsurlara kadar uzanan geniş bir sosyal yelpazeyi kapsamak durumundadır.

Sonuçsuz bir demeç muhalefetiyle, kitlelerden kopuk ve provokasyonlara açık hareketlerin faşizmin kanlı elini kıracağını sanmak, yalnız aldanmak değil, aynı zamanda mücadeleyi olağan dışı rejim arayıcılarının istediği alanda ve biçimde kabul ederek, faşizm sürecinin devamını kolaylaştırmaktır. Faşizan tırmanışı boşa çıkarmanın yolu, bireysel ve kitlelerden kopuk çıkışlardan değil, örgütlü ve bilinçli kitle muhalefetinden geçmektedir. Öyle görünüyor ki Türkiye'de demokrasi ve özgürlüklerin geleceği önemli ölçüde CHP ile demokratik kitle örgütlerinin bu doğrultudaki anti-faşist tutarlılıklarına bağlı kalacaktır.

Sancar önerisini neden değiştirdi ?

Dergimizin 13 Nisan 1976 tarihli 52. sayısında *«Alpkaya'yı Kurban Eden İlahlar Kimlerdir?»* başlıklı yazının sonunda şu satırlar vardı:

«Halkımız Sancarlar ve Musa Öğünlerle. Alpkayalar ve Göksaranlar arasında geçen bu kirli oyundan nefret ediyor ve gerçeklerin açığa çıkmasını istiyor.»

53. sayımızdaki *«MC Hükümeti Rüşvetçilerin İsimlerini Neden Amerika'dan İstemiyor»* başlıklı yazıda ise şu satırlar yer alıyordu:

«MC iktidarı ile, Sancar ve Alpkaya arasında 13 milyonluk rüşvet olayı üzerinde cereyan eden oyunların içyüzü nedir?»

Şimdi, bütün bu oyunların sona ermediğini, aksine daha büyük çapta oynandığını görüyoruz. Neler olmaktadır?

1 — Genelkurmay Başkanı Sancar, Hava Kuvvetleri Komutanlığı için önce İrfan Özaydınlı'yı önermesine rağmen şimdi göreve Cemal Engin'i getirmiştir.

2 — Sancar, Cemal Engin'i Kuvvet Komutanı yapmak istediğini neden ilk önerisinde belirtmediğini açıklamamıştır.

3 — Başbakan Süleyman Demirel, Sancar'ın ilk önerisinden sonra Özaydınlı'yı Kuvvet Komutanı yapmayı kabul etmemiştir. Bu konudaki kararname haftalarca Demirel'in çekmecesinde beklemiştir.

4 — Özaydınlı'nın kararnamesi Demirel'de beklerken, Cumhurbaşkanı Korutürk de Kara Kuvvetleri Komutanlığına yeni tayin olunan Namık Kemal Ersun'un kararnamesini imzalamamıştır.

5 — Korutürk neden sonra fikrini değiştirmiş ve kamuoyuna açıklamadığı bir sebepten dolayı Ersun'un kararnamesini imzalamayı kabul etmiştir.

6 — Sancar'ın emriyle Alpkaya hakkında dava açan Genelkurmay Savcısı, eski Hava Kuvvetleri Komutanının beraatını istemiştir. Savcı, önce itham ettiği Alpkaya'yı şimdi beraat ettirmek isteminin nedenlerini açıklamamıştır.

Görüldüğü gibi ortada Osmanlı Saraylarındaki entrikalara taş çıkartacak manevralar dönmektedir. Görünüşe bakılırsa, insanlara bir kararsızlık hakim olmuş gibidir. Demirel dışında herkes fikrini değiştirmiştir. Bütün bu devlet büyüklerinin akıllarının sonradan başlarına geldiğini düşünemeyeceğimize göre, onları fikirlerini değiştirmeye zorlayan güç nedir?

Gazetelerde, İrfan Özaydınlı'nın Hava Kuvvetleri Komutanı olmaması için Demirel'le Sancar'ın İzmir'de anlaştıkları yazılmaktadır. Demirel Sancar'ın fikrini değiştirmeyi nasıl başarmıştır? Emin Alpkaya'nın ifadesiyle, eski Hava Kuvvetleri Komutanını kurban eden ilahlardan biri de Sancar'dı. Rüşvet olayının örtbas edilmesi için bir Alpkaya'nın kurban edilmesi yetmemiş midir? Şimdi Sancar kendi geleceği için başka ilahlarla birleşmeye mi çalışmaktadır?

Uzun süre Namık Kemal Ersun'un kararnamesini imzalamayan Cumhurbaşkanı Korutürk'ü, makamına gelen iki Kurmay Albayın «ikna» ettikleri söylenmektedir. Gazeteler, Ersun'un MHP'nin görüşlerine yakın olduğunu, ordu içinde bu akımı oluşturan güçlerin başını çektiğini belirtmektedirler. Böyle bir gücün özellikle Jandarma Komutanlığında etkin olduğu söylenmektedir. Faşist komandolara silah temin ettikleri mahkeme kararlarıyla ortaya çıkan Fehmi Altınbilek gibi subaylar mükafatlandırılmakta. MHP ile işbirliği halindeki Jandarma mensupları faşist saldırıların yoğunlaştığı yerlere tayin edilmektedir. Korutürk bu Cuntanın baskısı karşısında mı, Ersun'un kararnamesini imzalamak zorunda kalmıştır.

MC'yi destekleyen «Son Havadis» ve «Güneş» gibi AP'li gazeteler uzun bir süredir, ülke yönetimi için bir üçlü (Triumvira) iktidar gerektiğini yazmaktadırlar. Bu iktidar, AP'li gazetelerin yazdığına göre, Cumhurbaşkanı, Genelkurmay Başkanı ve Başbakandan oluşmalıdır. Böyle bir üçlü içinde bugün AP'lilerin eksikliğini çektikleri, bir Cumhurbaşkanıdır. Bu durum, MC taraftarı basının Korutürk'e yönelen ağır eleştirilerinden bellidir. Şimdi, AP ve MHP; Korutürk yerine Sancar'ı, Sancar yerine Ersun'u mu düşünmektedir?

AYDINLIK Yayınlarından çıkan DİMİTROV'un **Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe** kitabını, bütün çalışanların greviyle MC'nin yıkılması açısından okuyalım.

«Şartlarda bir değişiklik olduğu zaman, **mücadele biçim ve metodlarını süratle değiştirmek** için, işçi sınıfını bıkmadan, usanmadan hazırlamalıyız. Hareketin geliştiği ve işçi sınıfının birliği güçlendiği ölçüde daha da ileri gitmeli, **savunma durumundan sermayeye karşı saldırı durumuna geçişi** hazırlamalı ve **siyasi kitle grevinin örgütlenmesine** yönelmeliyiz. Söz konusu ülkelerin **başlıca** sendikalarının bu greve katılmaları, böyle bir grevin zorunlu şartı olmalıdır.»

[Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, s: 88]

Türk-İş'in demokratik bir çizgiye getirilmesi imkansız değildir

TÜRK - İŞ'in 12 - 18 Nisan tarihlerinde yapılan 10. Genel Kurulu beklenilenin aksine, Türk - İş'in «partilerüstü» politikayı reddederek ilerici bir çizgide yer almasını isteyen sosyal - demokrat muhalefetin başarısızlığıyla sonuçlandı. Halil Tunç ve ekibi, yeniden yönetime geldi. Türk - İş'in siyasetini belirleyen tüzük maddesi üzerinde yapılan değişiklik, eski «partilerüstü» politikayı, yeni bir kılıfla sürdürecek şekilde düzenlendi.

Herkesin bildiği gibi, Türk - İş'in bugüne kadar izlediği siyaset, gerçekte ne «partilerüstü», ne de « iyaset dışı» idi. Türk - İş, her zaman siyasetin tam içinde olmuştur. Türk - İş'in «partilerüstü» politikayı savunan yöneticileri, bu ad altında gerici partilerin ve faşist kliklerin işçi sınıfını aldatmalarına ve mücadelesini bastırmalarına yardımcı oluyorlardı. Ancak bu politika, hızlı bir uyanış içinde olan işçi sınıfının ve bütün demokratik çevrelerin nefretini topladı. Faşist saldırıların ve işçi haklarını gasbetme çabalarının artmasıyla birlikte, buna karşı mücadeleye bütün işçi örgütlerinin aktif olarak katılması, işç sınıfının en geniş kitlesinin, bütün yurtseverlerin kuvvet bir talebi haline geldi. Türk - İş içinde demokratik mu halefeti yürütenlerin önde gelenlerinden Petrol - İş gen Sekreteri Özkal YİCİ bu durumu şöyle dile getirmektedi **«Konuştuğumuz işçilerin bize ilk soruları "Hangi konf derasyondansın?" oluyor. Yeni bir Türk - İş'i yaratma zorundayız.»**

Türk - İş yöneticilerinin politikalarına karşı tepki d yan işçilerin ve muhalif sendikaların bir kısmı Türk - İ ten koparken, diğer bir kısmı da bizzat konfederasy içinde kuvvetli bir demokratik muhalefet oluşturdu. M halefet, konfederasyonun, CHP ve diğer demokratik k ruluşlarla işbirliği yapmasını, hakim sınıfların en geri kesimlerine karşı aktif bir tutum takınmasını talep ec yordu. Bütün ilerici ve demokratik çevreler de bu tale ve muhalefetin mücadelesini yürekten destekledi. Kong öncesinde, basında ve kamuoyunda sosyal - demokrat m halefetin kazanacağı ve Türk - İş'in MC iktidarına ka mücadele saflarında yer alacağı kanısı hakimdi. Bu d rumu gören faşistler ve Demirel kongre öncesinde telâ düşmüşlerdi. Demirel kongrenin başında yaptığı konu mada Türk - İş'i, «Bir siyasî teşekkülle bağ kurarsa zaman diğer siyasî teşekkülleri karşısına alır» diyer tehdit ediyordu.

Bütün bunlara rağmen demokratik muhalefet, kongr sırasında döndürülen kulis, pazarlıklar ve ayak oyunları la etkisiz hale getirildi. Seçimler sonucunda Merkez İcr Kuruluna Halil Tunç ve ekibi, olduğu gibi hakim old Yönetim Kurulu'nda .ise sosyal - demokrat muhalefet aşağı yukarı denk bir kuvvet oluşturdu.

Kongrenin başında oldukça telâşlanan faşistler umu madık bir şekilde elde ettikleri sonuçtan çok memnun o dular. Muhalefeti çeşitli ayak oyunlarıyla etkisiz kılmal ta büyük bir maharet gösteren Halil Tunç'a övgüler ya dırıyorlar. Son Havadis gazetesi şöyle diyor : «Mesut n tice Halil Tunç ve ekibinin zaferidir... Halil Tunç Türk İş'in birliğini zedelememek için bu tekliflerden (sosyal demokrat sendikacıların teklifi) yana gözükmüştür. Bö lece durumu Türk - İş büyük kongresine kadar götürmü tür... Tunç büyük bir strateji üstadı olduğunu ispat e miştir.» Tercüman gazetesi ise «Bugüne kadar ender k tılıkta ve peşin hükümlerle kongreye gelmiş karşıt g rüşlü sendikacıları bütünleştirip kanalize etmeyi başar Halil Tunç rakipsiz liderliğini simgelerken Demirsoy' liderliğini fazlasiyle doldurduğunu ispatlamıştır.» deme tedir.

Faşistlerin bu kadar sevinmesi yersizdir. Çünkü Tü - İş'in gerici yöneticilerine karşı gelişen muhalefet za nettiklerinden güçlüdür. Birkaç sendikacının değil, taba daki yüzbinlerce işçi kitlesinin isteğini yansıtmaktad Dalavere ve ayak oyunları gelişen bu mücadeleyi her z man engellemeye yetmeyecektir.

Türk - İş Onuncu kongresi, demokratik bir mücad le geliştiren herkes için bazı gerçekleri ortaya çıkarmı tır. **Birincisi,** gericilere karşı gerçek bir muhalefet, geni işçi kitlesinin aktif desteğine dayanmalı, **ilkelere daya kararlı ve açık** olarak yürütülmelidir. Kulis, pazarlık v ayak oyunlarını esas alan bir mücadele yöntemi başar sızlığa götürür. Halil Tunç gibileri bütün bunların profes yonelidir. Yıllardır böyle işler içinde pişmişlerdir. Geri ciliğe karşı mücadelede onların yöntemlerine bel bağla mak sonuçta yine onların oyununu oynamaktan kurtara maz.

İkincisi, geçici başarısızlıklardan umutsuzluğa kapıla bazılarının sandığı gibi, Türk - İş'teki gerici saltanatı yık mak imkânsız değildir. Sabırlı ve kararlı bir mücadel başarıyla sonuçlanabilir. Çünkü tabandaki işçi kitlesini ve bütün yurtsever demokrat çevrelerin gerici kanad olan nefreti, mücadele azmi sanıldığından daha büyüktü

Sendikaların, gerçek sahiplerinin eline geçmesi sır dan işçilerin bizzat mücadelenin başına geçmesiyle mün kün olabilir. İşçinin bağrından çıkmış, onların bir parç sı olan devrimci önderler namuslu ve yurtsever sendik cılarla birleşerek ancak gerçek bir işçi hareketini geli tirebilir.

Bir - iki çıkıştan sonra umutsuzluğa kapılarak Türk İş'i terketmek yüzbinlerce işçiyi bünyesinde toplayan b teşkilâtı faşistlere hediye etmek olur. Onun ikinci b MİSK haline gelmesine yardımcı olmak demektir. Tü -İş'teki bütün ilerici ve namuslu sendikacılar mücade alanını terketmemeli ve tabanla daha sıkı birleşmelidi Buradan aldığı güçle ve bütün halkın desteğiyle mücad leyi başarıyla sonuçlandırmak mümkündür.

Kartal'dan Muhabirimiz Bildiriyor :

Fabrikalarda durum

MADEN-İŞ'İN REVİZYONİST 4. BÖLGE TEMSİLCİSİ PATRONLA İŞBİRLİĞİ EDİYOR

Ocak ayında iflas ettiğini öne sürerek 170 işçiyi işten atan Kartal'da kurulu Sevil Profil fabrikası patronu, işyerini yeniden açtı. Sevil Profil patronu işçilerin sendikal ve sosyal haklarını gaspetmek ve asgari ücretle işçi çalıştırmak için iflas etmiş gibi görünmüştür. Her kademesinden rüşvet, yolsuzluk, yiyicilik akan devletin iflasla ilgili dairesi ve işçileri fabrikadan atan Kartal Polisi patronun kanunsuzluğuna yardımcı olmuşlardır. İşyerinde örgütlü olan Maden-İş Sendikası 4. Bölge yöneticisi Halit Erdem ise patronun hilesini bilmesine rağmen bu kanunsuzluğa ses çıkartmamış, işçileri fabrikadan uzaklaştırmak için elinden geleni yapmıştır.

Olayların gelişmesi şu şekilde olmuştur :

Maden-İş Sendikası ile patron arasında iki ay süren toplu sözleşme görüşmelerinde patron 150 kuruş ücret zammı vermiştir. Bu gülünç zammı kabul etmeyen işçiler patronun çeşitli baskılarına maruz kalmışlardır. Konu uzlaştırma kuruluna intikal ettiğinde patron işçileri toplayarak 150 kuruştan fazla vermeyeceğini, buna razı olurlarsa sözleşmeyi imzalayacağını, aksi halde hepsini işten atacağını söylemiştir. İşçiler patronun baskısına boyun eğmemişler ve 150 kuruşluk zam teklifini reddetmişlerdir. Bunun üzerine iflas ettiğini öne süren patron hepsini tazminatsız olarak işten attığını söylemiştir. İşçiler ise toplu halde fabrikaya girerek işten atılmaya razı olmadıklarını bildirmişlerdir. Patron, polis çağırmış ve işçileri zorla dışarı attırmak istemiştir. İşçilerin kararlılığı karşısında tazminat vereceğini, dolayısıyla herkesin çıkış almak zorunda olduğunu iddia etmiştir. Zorbalığın sökmediğini gören Kartal Kaymakamı da güya olay çıkmaması için işçilere tazminat alarak çıkmalarını «rica» etmiştir. Kaymakamın çabaları da kâr etmeyince patronun yardımına 4. Bölge Başkanı Halit Erdem yetişmiştir. «Kaymakamın ricasını kırmayın, kaymakama karşı ayıp olur» diyerek işçilerden tazminatlarını alarak çıkıp gitmelerini istemiştir. Bütün bunlar karşısında direnişe başlamak isteyen işçileri Halit Erdem «Direniş kanunsuzdur, desteklemeyiniz» diyerek tehdit etmiştir. Sendikacıların bu tutumu karşısında birçok işçi tazminatını almaktan başka yol olmadığını söyleyerek işten ayrılmıştır.

Şimdi yeniden açılan fabrikaya işten atılan 170 işçinin hepsini geri alma mecburiyeti olduğu halde patron, 13 kişi dışında diğer 167 işçiyi işe almayarak kanunsuzluğa devam ediyor.

KARTAL TEKNİK ÇELİK FABRİKASINDA FAŞİST DİSİPLİN VAR

Kartal'da kurulu Teknik Çelik fabrikasının patronu Lütfi Usta çevrenin sayılı zalimlerinden biridir. Fabrikada 80 civarında işçi çalışır. Fabrikada uygulanan ağır baskı, faşist disiplin ve ücret kesintilerinden dolayı devamlı işçi çıkar ve çıkartılır. Onların yerine sürekli yeni işçi alınır. Fabrikanın kapısından «İşçi Alınır» levhası hiç kalkmaz.

Her yeni işçiye 3 ay geçici işçi olarak fabrikaya girdiğini belirten ve bu süre sonunda patron istediği takdirde işten ayrılacağını açıklayan 3 ayrı mukavele zorla imzalatılır. Böylelikle yeni işe alınan bir işçi, 9 ay içinde istenildiği zaman tazminatsız olarak işten atılabilmektedir.

Yeni işçiler uzun bir sorgulamadan sonra işe alınmaktadır. Bu sorgu sırasında, hangi gazeteyi okudukları, boş vakitlerinde neler yaptıkları, herhangi bir derneğe üye olup olmadıkları sorulmaktadır.

Asgari ücretle çalıştırılan işçilerden her ay dört yövmiye kesilmektedir. Bu kesintilerin herhangi bir hırsızlık ve habersiz kaçma ihtimaline karşı biriktirildiği, çıkarken geri verileceği söylenir. Ama şimdiye kadar işten atılan hiç bir işçiye bu kesintiler verilmemiştir. Kesintiler sonucunda işçilerin eline sadece 740 TL. geçmektedir.

İşçiler devamlı fazla mesaiye zorlanmaktadırlar. Gelmek istemeyenler atılmakla tehdit edilmekte, yine gelmediği takdirde atılmaktadır. Cumartesi pazar tatildir. Buna rağmen ilan tahtasına «Cumartesi, pazar fabrika çalışacak» yazılırsa herkes gelmek zorundadır. Gelmeyenlerden iki yövmiye kesilir. Hafta içinde iki gün gelmemiş muamelesi yapılır.

Fabrikada faşist bir disiplin uygulanmaktadır. İşçiler yemekten sonra hava yağmurlu ise yemekhaneye, güneşli ise büyük ağacın altına gidebilirler. Başka yerde toplanmaları yasaktır.

Sözleşme gereği verilmesi gerekli ayakkabılar geç gelmiştir. Patron, ayakkabıların arkasına basarak dolaşana bir yövmiye ceza verileceğini, ayakkabıları işyeri dışında giyenlerin ise işten atılacağını ilan tahtasına yazarak bildirmiştir.

Hasta olan işçilerin viziteye çıkmaları engellenmektedir. Patronun zulmüne MHP'li faşistlerin yönetiminde bir konfederasyon olan MİSK'e bağlı sarı sendika Cevher-İş ortaktır. Sendika toplu sözleşmedeki hususların uygulanmamasına dahi sesini çıkartmamaktadır. İşçiler patrona ve sarı sendikaya büyük nefret duymaktadırlar. İşyerinde faşist disipline karşı tepki her geçen gün artmaktadır.

YESA İŞÇİLERİ KENDİ TEMSİLCİLERİNİ SEÇECEKLERDİR

Yesa fabrikası Kartal Yunus'ta beton direk imal eden küçük bir işyeridir. 60 kadar işçi çalışmaktadır. Fabrikada iş şartları ağırdır. Can güvenliği yoktur. Her hafta birkaç tane iş kazası olmaktadır. İş, normal inşaat işinden daha ağırdır. Ücret, şartlara göre düşüktür. İşçilerin çoğu yazın memleketlerine dönerler. 1975'in Mart ayında işçiler Çimse-İş sendikasına kaydoldular. Patron sendikayı kabul etmek istemiyordu ve fabrikayı kapatarak yeni bir işyerinde üretimi sürdürmek ve sendikasız işçi çalıştırmak niyetinde idi. Sendikanın tanınması için her türlü fedakarlığı yapan işçilerin örgütsüzlüğünden de yararlanan Çimse-İş, işçilerin istediği hakları kısıtlamak şartıyla patronla anlaştı. Patron sendikayı tanıdı. İşçilerden habersiz yılda 2,5 lira ücret zammı ile iki yıllık sözleşme imzalandı. Sözleşmeyi kabul etmeyen işçiler, patron ve sendika tarafından işten atılmakla tehdit edildiler. Patron daha fazla ücret zammı talep ederlerse fabrikayı kapatmak zorunda kalacağını ileri sürdü. Sendika da bunun doğru olduğunu ve patron fabrikayı kapatırsa sendikanın elinden bir şey gelmeyeceğini ileri sürdü.

Bugün işten atılma tehdidi, daha iyi bir toplu sözleşme yapmak isteyen Yesa işçilerinin önündeki başlıca engellerden biridir. İşçilerin aldığı sosyal haklar, ağırlaşan hayat şartlarını karşılamamaktadır. Bütün işçi sınıfının olduğu gibi Yesa işçilerinin de en önemli dertlerinden biri artan hayat pahalılığıdır.

Sendika aldığı aidatlardan başka bir şey düşünmemektedir. Baştemsilci sıradan bir işçi iken şimdi ustabaşı oldu. Günlük meselelerde patron taraftarı bir tutum izlemektedir.

Baş temsilci işçileri fazla mesaiye zorlamaktadır. Şimdi Yesa işçileri zorla fazla mesai yapmamak için temsilciyi değiştirmeye çalışmakta ve kendi seçtikleri bir arkadaşlarını temsilciliğe getirme mücadelesi vermektedirler.

Yesa işçilerine mücadelelerinde başarılar dileriz.

Gecekondu yıkımına son

İki hafta önce Bakırköy ve Yenikapı'da bulunan gecekondular yıkıldı. Bakırköy'de 24, Yenikapı'da 10 aile gecekondularının yıkılması üzerine çoluk çocuk sokakta kaldılar.

Bu, gecekondu yıkımının ne ilki ne de sonuncusudur. Köyde toprakları olmadığı veya kendilerine yetmediği için toprak ağasının ve tefecinin zulmünden kaçarak şehirlere göçen yoksul halk, burada da aynı yaşantıyı devam ettirmek zorunda kalmakta, başını sokacak bir yer bulamamaktadır. Bu yüzden şehirlerin dört bir yanında gecekondular kurulmaktadır.

MC hükümeti, gecekondular için yeni bir kanun tasarısı hazırlamıştır. Halen yürürlükte olan konut kanunlarının yanı sıra bu kanun tasarısı da gecekondu yıkımını meşrulaştırmayı amaçlamaktadır. MC hükümetinin hazırladığı yasaya göre, 1 Mart 1976 tarihine kadar yapılan gecekondular yıkılmayacak, ancak bundan sonra gecekondu yapılmayacaktır. Kanun 1 Marttan sonra gecekondu yapılmasını yasaklamakla yoksu halkı evsiz barksız bırakmaktadır.

Geçen hafta CHP İstanbul İl Gençlik Kolları bir Gecekondu Kurultayı tertipledi. Bu kurultaya mahalle temsilcisi olarak seçilen delegeler ve gecekondu halkı katıldı. Halk salona «Katil İktidar», «Bağımsız Türkiye», «Gecekondu Yıkımına Son!» pankartlarıyla gelmişti. İki bine yakın kişinin toplandığı Spor ve Sergi Sarayında gecekondu halkının temsilcileri söz alarak dertlerini anlattılar. Bütün delegelerin dile getirdikleri taleplerin başında, gecekondu yıkımına son verilmesi geliyordu. Ayrıca, gecekondu halkının da belediye hizmetlerinden yararlanmasının hakları olduğu söylendi. Yol, su, elektrik, çöp, okul gibi meselelerle hiç bir belediyenin ilgilenmediği belirtildi. Konuşmacılar, gecekonduların tapularının sahiplerine verilmesini ve bir gecekondunun 20 sene süreyle satılıp kiraya verilemeyeceğini belirten 775 sayılı Gecekondu Kanununun kaldırılmasını istediler.

Delegeler CHP'li İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan'ı da eleştirdiler. Okmeydanı Mahallesi adına söz alan temsilci, şunları söyledi:

«Vatandaş hizmet istiyor. Sizi bunun için seçtik. Sizse vatandaşa tepeden bakıyor, kapıları yüzüne kapıyorsunuz. Kapınızı zengine değil, fakire açın. Kendi maaşlarınıza üç dakikada zam yapıyorsunuz. Halka hizmet edin ve 'nasıl olsa vatandaş bize oy verir' demeyin. Halk Belediye Zabıtasından şikayetçi. Halk, 'zabıtanın görevi, simitçiyi kovalamak, gecekondu yıkmak değildir' diyor.»

Gecekondu halkının haklı taleplerini destekliyoruz. Kurultayda konuşmacıların da belirttiği gibi gecekonducuların taleplerinin yerine getirilmesi, esas olarak halkın kendi gücüne dayanması ve örgütlenmesiyle mümkündür.

Eyüp Alibeyköy halkı: Faşist saldırı hazırlıklarına dikkat

Faşistler bir işçi semti olan İstanbul Eyüp - Alibeyköy'de saldırılara hazırlanıyorlar. Bunun için buralara dışardan kuvvet yığıyorlar. Aynı zamanda 12 Mart'ın tanınmış işkencecilerinden ve Tunceli'de Ali Haydar Yıldız ile İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesinden sorumlu olan jandarma yüzbaşısı Fehmi Altınbilek Eyüp ilçesine atanmıştır. Fehmi Altınbilek Türkeş'çi bir faşisttir. Bir yandan komandoların işçi semtlerine yuvalanmaya çalışması, bir yandan da böyle bir kişinin Eyüp Alibeyköy bölgesine tayin edilmesi tesadüf değildir.

Bir süreden beri faşist komandolar Eyüp Sigorta Hastanesi yanında bir dernek açarak ve Demir - Döküm gibi önemli fabrikalara işçi kisvesi ile girerek buralara yuvalanmaya çalışıyorlar. Komandolar daha şimdiden faaliyetlerini artırmışlardır. Geçen hafta içinde geceyarısı kalabalık bir grup halinde dolaşmış ve işçilerin duvarlara yazdığı yazıları silerek kendi sloganlarını yazmışlardır. Faşistler bu tür eylemlerle halkın tepkisini ölçmeye çalışmaktadırlar. Eğer ses çıkarılmazsa saldırılarını adım adım geliştirmeyi planlamaktadırlar.

Faşist saldırganların bu bölgede hemen hiç bir tabanları yoktur. Halk bunlara büyük bir nefret beslemektedir. Ancak, buna rağmen fabrikalara ve mahallelere yuvalanmalarına fırsat verilmemelidir. Daha önce Eyüp - Alibeyköy halkı işkenceci Faik Türün'ü semtinden kovalamış, halka baskı uygulayan İdris Başçavuşu sürdürmüştü. Faşistlerin hazırlıklarına karşı daha baştan, kararlı bir tutum alınmalıdır. Bunların halktan hiç bir destek bulamamalarına rağmen arkalarında MC iktidarının ve devlet kuvvetlerinin olduğu unutulmamalıdır. Nitekim faşist yüzbaşı Fehmi Altınbilek'in bu bölgeye jandarma komutanı olarak tayini işçi sınıfına karşı komando - jandarma işbirliğini sağlamak için yapılmıştır. Fehmi Altınbilek'in faşist komandolara silâh yardımı yaptığı bir süre önce mahkeme kararıyla ortaya çıkmıştır. Doktor Necdet Güçlü'yü öldüren faşist komandonun silahının Fehmi Altınbilek'e ait olduğu bu mahkeme kararında belirtilmektedir.

Fehmi Altınbilek, bugüne kadar hep, halkın faşizme karşı mücadelesinin en gelişmiş olduğu yerlerde halka terör uygulamak ve bu mücadeleleri bastırmakla görevlendirilmiştir. Fehmi Altınbilek 12 Mart faşizminin en yoğun olduğu günlerde Tunceli'de görevliydi. O sıralarda bütün Tunceli halkına terör ve işkence uygulamasıyla tanınmıştı. Tunceli Nazimiye'nin Bostanlı köyünden **Süleyman Naks şunları anlatmaktadır : «1.9.1972 günü MİT ajanı, jandarma üsteğmeni Fehmi Altınbilek ve arkadaşları gece saat 2 sıraları kapıyı kırıp içeri girdiler, yirmibeş kişi kadar vardılar. Hepimizin üstüne çoluk - çocuk demeden kurşun yağdırmaya başladılar. Üç tane mermi bana değdi, sol tarafımdan girdi sağ tarafımdan çıktı. 7 yaşındaki kızımın kulağının arkasından girip sol gözünden çıktı. Halen mermi parçaları gözünün içinde ve boynunda duruyor. O zaman mevsim kıştı. Ailem ve çocuğum karların içinde yürüyerek kaçtılar. İkisinin ayakları dizlerine kadar dondu, bir ay Elâzığ Devlet Hastanesinde yattılar.»**

Fehmi Altınbilek, Tunceli'de devrimcileri yakalamak için yürütülen operasyonlarda komutanlık yapmıştır. Ali Haydar Yıldız'ın öldürüldüğü, İbrahim Kaypakkaya'nın vurulduğu ve birçok devrimcinin yakalanıp işkence edildiği Vartinik operasyonunu da düzenleyenlerden biridir.

Fehmi Altınbilek daha sonra İstanbul Kartal'da görev yapmıştır. Burada da halka ve devrimcilere faşist baskılar uygulamıştır. Elka grevinde ve daha başka işçi mücadelelerinde işçiler üzerine jandarmaların saldırmasından da komutan olarak Fehmi Altınbilek sorumluydu. Fehmi Altınbilek'in en son olarak atandığı Eyüp - Alibeyköy bölgesi de önemli işçi mücadelelerinin olduğu ve halkın faşizme karşı nefretinin geliştiği bir bölgedir.

Devrimciler ve işçiler Alibeyköy'de geliştirilen faşist planlar ve faaliyetlere karşı halkı uyarmalı, bu çabaların daha başında sonuçsuz kalması için emekçi halka önderlik etmelidirler. Tariş'te ve Seydişehir'de olanlar unutulmamalıdır. Faşist saldırganların oralarda da hiç bir tabanı yoktu ama belirli bir hazırlıktan sonra uygun şartları yaratınca zorbalık uygulayarak etkinlik sağlayabildiler.

Citos-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı:

Bizler halkın dergisi olan HALKIN SESİ'nin yanındayız

Biz demokratik kuruluşlar olarak işçilere, köylülere; iki süper devlete ve işbirlikçileri kapitalistlere karşı verdikleri bağımsızlık mücadelelerinde destek olmalıyız. Ve onlara yol göstermeliyiz. Biz sendika yöneticileri gücümüzü tavandan değil, tabandan almalıyız.

Bizler de revizyonistler gibi sosyal - emperyalist ülkenin devrim yapacağına inanıp, ABD'ne rest çekip, ülkemizi Sovyetler Birliği'ne peşkeş çekersek, devrimci maskesi takıp halkı uyutmak için devrimciyiz dersek, biz de Türk - İş'in ve DİSK'in bazı yöneticileri gibi kucaktan kucağa gideriz.

İşte canlı bir örnek : Mersin Soda İşçileri işyerine Petrol Kimya - İş Sendikasının girmesi için yiğit ve çetin bir mücadele verdiler. Sonunda toplu sözleşme zamanı yiğit soda işçileri kendi güçlerine güvenerek grev kararı alıp, greve başlayıp başarılı bir şekilde devam ettirmelerine rağmen, devrimci maskesi takan revizyonist Petrol Kimya - İş yöneticileri işçileri patrona satıp kararlıca devam eden grevlerini kırdırdılar. Fakat eli nasırlı emekçiler «bu mu devrimcilik, çıkarın devrimci maskesini» deyip revizyonist yöneticileri protesto ettiler. Buna karşılık revizyonist yöneticiler, kendi gibi revizyonist olmayıp halkın mücadelesini veren devrimcilere çamur atarak «bu baskını bizim işçiler değil, maocular yaptı» diyerek kendilerinin revizyonist olduklarını halka tanıtmamak için yalanlar söylemişlerdir. Fakat halkı yıllarca uyutacaklarını sanmasınlar, bazı Türk - İş ve DİSK yöneticileri.

İşte canlı bir örnek de, ÇİMSA işçileri. İşçiler vermiş oldukları mücadelenin sonunda patronu ve sarı sendikacıları dize getirmişlerdir. Revizyonistler gibi korkmamışlar ve satılmamışlardır. Sarı yöneticileri direnişlerine katmamışlardır. Sadece kendi güçlerine ve halka güvenerek, 30 - 31 Ocak 1976 tarihinde yurdumuzda 64 fabrikası olup, hiçbir fabrikasında şimdiye kadar 48 saat grev ve direniş yapılmamış olan Hacı Ömer Holding'in fabrikasında 51 saat direniş yapıp, isteklerini başarıyla almışlardır. Direnişten bir ay sonra yöneticileri devirip, kendi sınıflarına hizmet edecek eli nasırlı yöneticilerini seçmişlerdir. ÇİMSA işçilerinin yöneticileri olarak, Türkiye'mizin ve halkın kurtuluşu için iki süper devlete ve işbirlikçiler olan köy ağalarına ve patronlara karşı mücadelemizi devam ettireceğiz. MC iktidarı, işçilerin, köylülerin mücadelesini yüklenen yayın organlarına, okuma özgürlüğüne, devrimci öğretmen ve öğrencilere, memurlara saldırısını sürdürmekte. Biz bu saldırıları ve zindanları kınıyor ve protesto ediyoruz.

Halkın Sesi dergisine, **Halkın Kurtuluşu** ve diğer devrimci yayın organlarına yapılan baskılara son verilsin.

Devrimciler zindanlardan çıkarılsın. Devrimcileri zindanlara atanlar, zulüm ve baskı yapanlardan hesap sorulmalıdır.

ÇİTOS - İŞ MERSİN ŞUBE BAŞKANI
KEMAL ÖZTÜRK

YALNIZ EKONOMİK MÜCADELE DEĞİL, TÜRKİYE'NİN BAĞIMSIZLIĞI İÇİN DE MÜCADELE

Bizler Teknik Kauçuk Sanayi işçileri olarak fabrikamızdaki olup biteni HALKIN SESİ dergimize yazıyoruz.

Bu fabrikada 100'e yakın işçi çalışıyor. Önceden bu işyeri sendikasızdı. İşler alabildiğine yürüyordu. Sabah sekizde işi alırdık, aksam belirsiz saatlerde bıraktırırdılar.

Bayram izni, hafta izni diye bir şey yoktu. İş güvenliği yok. Fabrikamız çok pis, sağlığa aykırı, toz, yağ içindeyiz. Ve aynı zamanda çok tehlikeli şartlarda çalışıyoruz. Dört arkadaşımız parmaklarını ve kollarını makinaya kaptırdılar. Hiç bir hak talep edemediler.

Aynı zamanda ücretler çok düşük. En fazla alan asgari ücret alıyor. Bizler bundan yıldık ve çare aramaya başladık. En nihayet sendikaya girmeye karar verdik ve Kauçuk-İş sendikasına üye olduk. Bu sendika yetkiyi aldı ve toplu sözleşmeye oturdu. Hiç bir işçinin haberi olmadan patronla anlaşarak toplu sözleşmeyi imzaladı. İkinci dönemde ise yine patronla anlaştı ve ücretlerimizde hiç bir değişiklik olmadı. Son maddede bizi sendikaya çağırdılar. Anlaşamıyoruz diye söylediler. Aslında anlaşmışlar. «Greve gitmektense anlaşalım daha iyi, greve gidersek sürünürüz» dediler. Ama biliyoruz, ilgililer kendi sarı yüzlerini kapatmak için yapıyorlar bunları. Biz işçiler ise artık uyandık. Bir dahaki toplu sözleşmelerde hakkımızı onlara yedirmeyeceğiz. Bu arada öyle disiplin kurmuşlar ki, azıcık ileri atılanı hemen işten atıyorlar. İşçilere çeşitli baskılar yapılıyor. Ama biz işçiler hiç bir zaman bu baskılardan yılmayacağız. Bizler yalnız ekonomik mücadele değil, Türkiye'nin bağımsızlığı için de mücadele edeceğiz.

Sarı Sendikacıların Yüzünü Açığa Çıkaralım!
Yıkılsın Sendika Ağalığı!
İş Güvenliği, Sendika Hürriyeti!
Ne Amerikan Ne Rus Çizmesi, Emekçi Halkın Hür Türkiyesi!

Teknik Kauçuk Sanayinden
İki İşçi

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !

DİYARBAKIR'DA LİSELİLER VE HALK FAŞİST BASKILARI PROTESTO ETTİ

27 Nisan günü boykot yapan Bağlar Ortaokulu öğrencilerini toplum polisleri copladı. Çevrede bulunan halk bunu protesto etti ve polisi taşladı. Bunun üzerine polis sis bombalarıyla halka ve öğrencilere saldırdı, 5 öğrenci yaralandı, çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

Diyarbakır Endüstri Meslek Lisesinde ise, Müdür Hüseyin Avni Reel'in istifasını isteyen öğrenciler derslere girmediler. Öğrencilerin müdürü protestosundan sonra, 18 öğrenci gözaltına alındı. Bu baskıları kınamak amacıyla 1500 öğrenci Lise önünden Urfakapı'ya kadar bir protesto yürüyüşü yaptı.

FAŞİST BASKILAR USLU DURARAK KALDIRILAMAZ

Bizler Yeşilova Lisesinde okumakta olan devrimci öğrencileriz. Bizim okulumuzda da faşist baskılar sürmektedir. 1. Dönem sonlarında üç devrimci arkadaşımız okuldan atıldı. Koridorda Bozkurt ve Padişah resimleri asıldı. Faşist müdür Hamza Sarıgil bunları yaparken bir yandan da bizim birleşmemizi önlemek için «okuldan atarım sınıfta bırakırım» tehditleri savuruyor.

Kahvelere halkla kaynaşmak için gittiğimizde, polislerle işbirliği yapmakta olan TÖB-DER üyesi Mehmet Ölmez ve müdür yardımcısı Hilmi Güven kahveleri basıyorlar. Bunlar faşisttir. Kahveciye baskı yapıyorlar. Polisler rüşvet istiyor. Tabii ki kahveci boyun eğmiyor. Bunun için 15-30 gün süreyle kahvesini kapatıyorlar.

Faşist müdür, bizlerden zorla para toplayıp okula boks kursu açtı. «Komünistleri şöyle vuracaksınız, böyle ezeceksiniz» gibi saçmalıklar yapmaktadır.

Okulumuz gezi tertipledi. Geziye devrimci öğrenciler alınmadı. «Komünistler geziye değil, Moskova'ya» dediler. Bu haksızlıklar yetmiyormuş gibi, velilerimizi yemin ederek, müslümanlık kisvesine girerek kandırmaya çalışıyorlar. Okula faşist yayın organları getiriyorlar, biz de devrimci yayın götürdüğümüz an bizi mahkemeye veriyorlar. Bunun yanısıra teslimiyetçi bazı öğretmenler de «uslu durun, okuldan atarlar» vs. saçmalıklarla bizi yıldırmaya çalışıyorlar. Ama biz her şeye rağmen yılmıyoruz ve yılmayacağız. Biz faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelede kararlıyız.

Bize ışık tutan, halkların mücadelesinde devrimci dinamiğimizi artıran dergimiz HALKIN SESİ, AYDINLIK ve diğer demokratik yayın organlarına yapılan baskıları da şiddetle protesto ediyoruz.

Kahrolsun emperyalizm ve sosyal-emperyalizm!

Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm!

Yeşilova Lisesinden dokuz öğrenci

ISPARTA'DA TÜREYEN YENİ BİR BOZ-KURT!

Devrimci kardeşler, sizlere kendi memleketim hakkında seslenmek istiyorum. Şarkikaraağaç'ta ve lisede bir tip bozkurt rozeti türedi. Şöyle ki, Atatürk'ün Kocatepe'ye çıkan resminin önünde bir bozkurt yürümekte. Yani Atatürk'e yol gösterir izlenimini vermekte. O Atatürk ki, Kurtuluş Savaşımızda emekçi halkımızı emperyalistlere karşı, işgalcilere karşı seferber eden, örgütleyen kişi.

Isparta Şarkikaraağaç'tan bir devrimci

TÜTED VE TÜS-DER KONGRELERİNDE REVİZYONİST BASKI VE SAHTEKÂRLIK

KİTLE ÖRGÜTLERİNDE DEMOKRASİ UYGULANMALIDIR

Revizyonistler hakim oldukları kitle örgütlerinde demokrasiyi yok ediyorlar ve her türlü eleştiriyi bastırmaya devam ediyorlar. Bu durum tabandaki yurtseverlerin her geçen gün daha geniş tepkisine yol açıyor. Tüm Teknik Elemanlar Derneği (TÜTED) ve Tüm Sağlık Personeli Derneği (TÜS-DER)'nin Ankara şubelerinin kongreleri bunun son örnekleridir.

TÜTED Ankara şubesinin 17 Nisan günü yapılan 2. Olağan Genel Kurul Toplantısında TİP ve TSİP'liler ortak hareket ettiler. Divan başkanlığı için önce TİP'li, TSİP'li ve devrimci olmak üzere üç aday gösterildi. Yapılan seçimlerde revizyonistler sahtekârlığa başvurdular ve oyları yanlış saydılar.

Devrimciler buna itiraz etti. Bu istek örtbas edilmeye çalışıldı. Fakat devrimciler ısrar ettiler ve isteklerini kabul ettirdiler. Bunun üzerine TSİP'li aday çekildi ve TİP'li aday bu şekilde divan başkanlığına seçildi. Yapılan ikinci sayımda TİP'liler lehine 20 oy fazla sayıldığı ortaya çıktı.

Daha sonra 150 teknik elemanın üyeliğinin eski yönetim kurulu tarafından kabul edilmediği ileri sürüldü. Eski yönetim kurulu 10 Nisan tarihine kadarki müracaatları kabul ettiğini söyledi. Bunun üzerine bir delege kendisinin 12 Nisanda müracaat ettiğini ve TİP'li olduğunu söylediği için üyeliğinin kabul edildiğini belirtince kongreye bir saat ara verildi. Bu delegenin üye fişi incelendiğinde, ikinin üzeri sıfır yapılarak 12 Nisan tarihinin 10 Nisan olarak değıştirilmiş olduğu anlaşıldı. Bir yandan son hafta içinde müracaat eden 150 kişinin üyeliği kabul edilmezken, diğer taraftan 50 civarında aynı durumdaki üyenin kabul edildiği ortaya çıktı. Ayrıca, genel kurula gelen bazı üyeler kartlarının alındığını ve isimlerinin yanının imzalanmış olduğunu gördüler. Bu üyelere «yanlışlık olmuştur» denilerek yeni delege kartı verildi.

Bütün bu olaylar sonucu devrimciler kongrede sahtekârlık yapıldığını söyleyerek, kongrenin 15 gün ertelenmesini ve yeni müracaatların kabul edilmesini önerdiler. Bu öneri 150'ye karşı 169 oyla reddedildi. Bunun üzerine salonun yarısı genel kurulu meşru görmediğini söyleyerek terketti. Üyeler salonu boşaltırken bazı devrimciler revizyonistlerin saldırısına uğradılar. Saldıranların başında TÜM-DER Ankara Şubesi başkanı vardı.

TÜS-DER Ankara Şubesi genel kurulunda ise, muhalefetten söz almak isteyenlerin çoğuna söz verilmedi. Bu arada genel kurula gelen üyelere ve eski Ankara Şubesi başkanına da söz verilmedi. Ayşe Gültekin'in konuşması ise yarıda kesildi.

Devrimci muhalefet grubundan söz alabilen üyeler eleştirilerini şöyle dile getirdiler: «TÜS-DER şimdiye kadar hiç bir dairenin sorunlarını tespit edip çalışma yapmadı. Dernekte TİP ve TSİP'in görüşleri hakim kılınmaya çalışıldı. Buna uygun olarak 'uslu durun faşizm gelir' teorileri yayıldı. Muhalefet her türlü anti-demokratik yolla susturulmaya çalışılıyor, hatta saldırılıyor. Dernekte eleştiri kabul edilmiyor. İşkollarında sağlık memurları ile hiç bir ilişki kurulmadı. Sağlık memurları diğer kesimler gibi her türlü haktan yoksundurlar. Ayrıca derneğe gelen üyelerle ilgilenilmedi.»

Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesi Öğrencileri:

«MESLEK LİSELERİNDE ANGARYA ÇALIŞMA KALKSIN!»

25 Mart 1976 tarihinden beri haklarımızı almak için boykota gitmiş bulunuyoruz. Biz şuna inanıyoruz ki, hakkımızı almak için mutlaka mücadele etmemiz gereklidir. Bu yüzden başından beri başarılı olan boykotumuzu sürdürmeye kararlıyız. Pazartesinden beri İstanbul'daki birçok meslek lisesi, bu mücadelenin gerekliliğine inanarak boykota gitmiştir. Ve daha birçok lise de gitme durumundadır.

Boykota giden arkadaşlar biliyorlar ki, bu mücadele halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ve hakları alma davamızın ayrılmaz bir parçasıdır.

Arkadaşlar! Haklı talepler uğruna mücadele ettiğimizden bunları bize vermek zorundalar.

Bir kere daha vurgulamak ve bu taleplerimizi duyurmak istiyoruz:

— Meslek lisesi öğrencilerinin üniversiteye giriş oranı yükseltilmelidir.

— Üniversite imtihanlarında, okul içinde sorumlu olduğumuz derslerden sorulmalıdır.

— Öğrenci birlikleri ve öğrenci temsilcilikleri kurulmalıdır.

— Angarya çalışma kalkmalıdır.

— Boykot günleri devamsızlıktan sayılmamalı ve kimseye ceza verilmemelidir.

— İkinci dönem 5 alma zorunluluğu kaldırılmalıdır.

MEŞRU SAVUNMA İLE KİTLE ÇİZGİSİNİ BİRLEŞTİRELİM

«ATILAN YEDİ ARKADAŞIMIZ OKULA DÖNENE KADAR MÜCADELEMİZE DEVAM EDECEĞİZ»

Bugün liseli gençlik, gerici ve bozuk eğitim sistemi altında eğitilmektedir. Bir yandan faşist saldırılar, diğer yandan gerici yönetmelikler, liseli gençliğin demokratik lise mücadelesini bastırmayı amaçlamaktadır.

Bundan üç hafta evvel üniversiteye girmek, gerici ve bozuk eğitim sistemini protesto etmek amacıyla yaptığımız boykot bahane edilerek, okulda devrimci faaliyet gösteren yedi arkadaşımız 1975-1976 yılı döneminde hiç bir okulda okumayacak şekilde okuldan atılmıştır. Kırka yakın yurtsever arkadaşımıza da sürekli olarak okuldan uzaklaştırma cezası verilmiştir. Bu olayları protesto etmek için, iki gün üstüste okuldan saflar halinde Adliyeye kadar yürüyüş yapılıp. kantinde devrimci marşlar söyleyerek faşizm protesto edilmiştir. Bizler, yurtsever öğrenciler olarak, yedi arkadaşımız okula dönene kadar mücadelemize devam edeceğiz.

Yurdun dörtbir tarafında liseli gençliğin gerici eğitim sistemine karşı mücadelesi halkımızın bağımsızlık, demokrasi mücadelesinin ayrılmaz parçasıdır.

Biz öğrenciler olarak, yedi yurtseverin okula alınmasını istiyoruz ve okulda ülkücü-polis-idare işbirliğini protesto ediyoruz.

KARAMAN'DA BAŞHEKİM YARALI ARKADAŞIMIZI HASTANEYE ALMADI

Karaman'da 5 Nisan 1976 günü Lisenin dağılımında toplanan 40 kişilik bir faşist grubu devrimci öğrencilere bıçak, ustura, zincir ve sopalarla saldırmış, Kazım Koçar, Sami Evren, Turgut Özşimşir ve Şemsi Er arkadaşlar yaralanmışlardır. Hastaneye kaldırılan Kazım Koçer arkadaş, durumu tehlikeli olduğu halde başhekim tarafından hastaneden çıkarılmıştır. Lisenin faşist müdürü okuldaki devrimci arkadaşlara baskı uygulamakta, okula faşistleri sokmaya çalışmaktadır. Ayrıca Anafartalar Ortaokulunda Ramazan Altınay isimli faşist öğretmen, Nursen Işık adlı devrimci kız arkadaşı sopayla döverek, hastanelik etmiştir. Yine bu ortaokulda okuyan Metin Mayda adlı devrimciye bir komplo düzenleyerek hapse atılmıştır.

Fakat yapılan tüm faşist baskılara karşı, Yurtsever Gençlik Birliği, Mem-Der ve Halkevleri olarak kararlı bir şekilde mücadele ediyor ve halkımızın yükselen devrimci mücadelesini sonuna kadar destekliyoruz.

Karamanlı devrimciler

Pek çok devrimci arkadaş, körükörüne bir eylem çizgisi izlemektedirler. Düşmanı tecrit etmek ve hedefi daraltmak diye bir ilke gözetmemektedirler. Halkın en geniş kesimlerini birleştirecek yerde tersine, birçok durumda halkın tepkisini çeken işler yapmaktadırlar. Öyle ki, bazan, faşist baskılar karşısında halkın tepki göstermemesine ve tarafsız bir tutum takınmasına yol açmaktadırlar. Bomba atmak, banka soymak gibi hatalı eylemler, geniş halk kitlelerinde rahatsızlık yaratmaktadır. Bu hatalı eylemler, faşist cinayet ve saldırıları, emekçi sınıflar üzerindeki baskı ve sömürüyü örtbas etmekte ve faşistlerin işine yaramaktadır. Birçok durumda, bu işlerin bazı devrimciler tarafından mı, yoksa polis tarafından mı yapıldığı belli bile olmamaktadır.

Hepimiz şunu iyi kavramalıyız ki, bugün faşistler saldırı ve cinayetleriyle tecrit oluyorlar. Kamuoyunun gözünde saldıranlar suçludur. Her faşist saldırı, onları daha çok tecrit etmektedir. Ama ardından gelen ve devrimcilere malolan bazı eylemler de faşistlere duyulan nefreti dağıtmakta ve devrimciler hakkında şüpheler yaratmaktadır. Sungurlar direnişi sırasında işçi otobüsüne ateş edilmesinin yarattığı tepki hatırlardadır. İran Başkonsolosluğuna atılan bombanın küçük bir çocuğun ölümüne yol açmasının yarattığı vicdanî tepkiler de olumsuz bir örnektir. Bu tip eylemler, haklı ve devrimci bir istekten yola çıkılmış olsa da, sonunda gelip karşı-devrimcilere hizmet etmektedir.

Devrimcilerin bugün yapması gereken, faşist canilerin saldırı ve cinayetlerini teşhir etmek; her yerde «can güvenliği ve özgürlük» taleplerine sarılarak en geniş kitlelerin mücadelesini örgütmeye çalışmaktır. Faşistler, saldırılarıyla daha çok nefret toplayacak, daha çok tecrit olacaklardır. Faşistlerin saldırılarına karşı en geniş kitlelerin benimsediği yollarla ve geniş kitlelerle birlikte karsı çıkalım. Canilerin, herkesin hedefi olmaları için bilinçlice davranalım. Saldırılar için meşru gerekçeler yaratmayalım. Meşru savunma ile kitle çizgisini birleştirelim. Bugün en can alıcı taktik budur. Faşistler de bu gerçeği ortaya koymaktadırlar.

8 Nisandaki cinayetlerden sonra Ankara'daki cenaze töreni, halkın şiddetli nefretini ortaya koymuş ve faşistlerin gözünü korkutmuştur. Hatta bir kısım hakim sınıf çevreleri bile, sert bir tepki göstermişlerdir. Bu durum karşısında bazı faşistler taktik değişikliği önermektedirler. Böylece hem tepkileri devrimcilere yöneltmek istemektedirler. Hem de yeni bir faşist saldırı kampanyası için hazırlanmak hesabı içindedirler. Bu hesabı boşa çıkarmalı ve tersine döndürmeliyiz. Aşağıya aldığımız bazı yazılar «düşmanın taktiğini öğrenmek» bakımından yararlı olacaktır:

«ANARŞİ TOHUMLARI»

«...Demokrasiye inanmış milliyetçi gençlik, sol anarşistleri silahlı eylemlerinde tek başına bırakmakla, devlet güçlerine yardımcı olabilir ve herkesi Türkiye'de hür rejimi savunduklarına ancak bu şekilde inandırabilirler. Davaları ne kadar haklı olursa olsun, kanunsuz fiillere hukuk devletinde cevaz verilmeyeceğini ve bu tür davranışların, kamuoyunda kendilerini yıpratacağını bir kere daha hatırlatmak isteriz.»

(Tercüman, 15 Nisan 1976, Nazlı Ilıcak)

«GENÇLER OKUSUN»

«Bugün mesele, 'sen başlattın, ben başlattım' münakaşasını aşmış, milliyetçi gençliği de şaibe altına sokar hale gelmişse, derhal geri çekilmek gerek.

«TEDBİR»

«Şimdi beni iyi dinleyin gençler.

«Siz, istediğiniz kadar Kontr-Kuvvet olarak Cumhuriyetin bekçiliğini yapın...

«İstediğiniz kadar 'önce onlar ateş etti, sonra biz' diyerek masumluğunuzu göstermeye gayret edin.

«Değil mi ki kalabalığa karıştınız. ÇATIŞMA sözcüğünde yerinizi aldınız, 'on parmağında on kara' olan bu ahlaksız solun iftiralarından kurtulamazsınız; nerede olay çıksa:

«'Milliyetçiler yaptı.'

«Nerede adam öldürülse;

«'Milliyetçiler öldürdü.'

«Baksanıza, bir öğretmen alkol zehirlenmesinden gidiyor:

«'Milliyetçiler vurdu.'

«LÜTFEN ÇEKİLİNİZ»

«Öyleyse...

«Yapılacak şey:

«'Lütfen çekiliniz.'

«ÇATIŞMA lafından sıyrılmak için kalabalığa girmeyiniz.

«Solcular nümayiş mi yapacak, siz karışmayınız. Yapsınlar.

«Taksim meydanında miting mi tertipleyecekler, siz o gün Köprü'nün öbür yakasına dahi geçmeyiniz. Tertiplesinler.

«Okulda forum mu düzenleyecekler, siz o gün okula dahi gitmeyiniz. Düzenlesinler.

«HATTA»

«Evet hatta...

«Ötesi var:

«Cumhurbaşkanına, muhalefet partilerine, gazete yöneticilerine, sendikalara mülki amirlere birer telgraf çekiniz; uğradığınız iftiralardan duyduğunuz üzüntüyü belirterek 'İÇ BARIŞ' falan gibi -onlar pek severler-latfalar ediniz. Hiç bir olayda, hiç bir şaibe altında kalmamak için 'özgürlüklerinizden de feda ederek' toplu davranışlarda bulunmayacağınızı, bu tür sürtüşmelerden kaçma kararı aldığınızı, kısacası; anarşiye sebebiyet verecek her türlü direnişi bir kenara bırakacağınızı, fakaaat; olaylar bitmezse bundan da kimin sorumlu olduğunun millet önünde artık resmen tescil edileceğini söyleyiniz.

«Takke düşünce kel gözükür.»

(Tercüman, 15 Nisan 1976, Rauf Tamer)

«TEDBİR»

«Tandoğan mitingindeki olaylardan sonra, CHP teşkilatı, aşırı uç eylemleriyle ilişkisi olmadığını bir münasip lisanla ortaya koymaktadır.

«Samimidir veya değildir.

«İnanmaya mecburuz.

«Çünkü bunu, oy kaybını dahi göze alarak yapmaktadır.

«Aynı işlemi, milliyetçi gençlere ısrarla tavsiye edeceğiz...

«Sokaktan çekilmek lazım.

«Çekilin ki, eli silahlı marksist - anarşist, güvenlik kuvvetleriyle karşı karşıya kalsın...

«Üniformasız düşmanı teşhis için başka çare yoktur.

«Milletin çoğunluğu işin esasını bilmektedir ama olsun, bir ukala aydın takımına, gözüne soka soka bazı şeyleri ispata mecburuz...»

(Tercüman, 27 Nisan 1976, Rauf Tamer)

İYÖKD Mitingi ve DGB'ye atılan bomba

GENÇLİĞİ BÖLMEYE ÇALIŞANLAR

İstanbul Yüksek Öğrenim Kültür Derneği'nin (İYÖKD) 24 Nisan günü düzenlediği «Faşizmi Protesto Mitingi» üç bin kişinin katılmasıyla yapıldı. Mitingde anti-faşist sloganlar atıldı, MC hükümeti protesto edildi. Yürüyüş sırasında devrimciler arasında yer yer tartışmalar, hatta kavgalar çıktı.

Kavgalar, devrimcilerin attığı bazı sloganların zorla bastırılmak istenmesinden çıktı. Bazı İYÖKD yöneticileri devrimcileri döverek susturmaya kalkıştılar. Bu saldırıyla birlikte gelişen olaylarda halkımızın hiç bir menfaatı yoktur. Böyle çatışmalar gençlik ve halk kitleleri arasında düşmanlık körüklemektedir. Özellikle faşist saldırıların yoğunlaştığı günümüzde böyle tutumlar halkın mücadelesine zarar vermektedir. Bugün MC iktidarına karşı en geniş kitleyi harekete geçirmemiz gerekirken, yurtseverler arasındaki çatışmalar halkın güçlerini bölmekte ve zayıflatmaktadır. Bu sonuçlara bir avuç faşist ve sosyal-faşistten başka kim sevinebilir?

Mitingden bir gün sonra, DGB'ye bomba atılmıştır. Faşistlerin bu tertibi de, İYÖKD'lü ve DGB'li yurtseverlerin arasını açmaya, devrimcileri bölmeye hizmet eden karşı devrimci bir taktiğin uygulamasıdır. Mitingde devrimcilerin çatışması fırsat bilinerek, bu bombayla öfke ve düşmanlık duyguları körüklenmeye çalışılmıştır.

Geniş gençlik kitlelerinin faşizme karşı mücadeleye seferber edilmesi için, gençlik örgütlerinde devrimci fikirlerin ve sloganların zorbalıkla bastırılmasına artık son verilmeli, en geniş demokrasi sağlanmalıdır. Devrimci gençler gençliği birbirine düşman etmek için girişilecek tertiplere karşı özellikle uyanık durmalı ve alet olmamalıdırlar.

CHP'nin Rusya ile saldırmazlık paktı önerisini reddetmesi ülkemizin yararınadır

CHP ortak grubunun toplantısında bazı milletvekillerinin hazırladıkları Rusya ile saldırmazlık paktı imzalanmasını isteyen öneri büyük çoğunluk tarafından reddedilmiştir.

Bugün Rusya ile imzalanacak saldırmazlık ve dostluk anlaşmalarının ülkemiz için hiç bir yararı olamaz. Türkiye'nin Rusya'ya saldırmayacağını garanti etmesi ne kadar anlamsız ise, Rusya'nın Türkiye'ye saldırmayacağını garanti etmesi de o kadar ikiyüzlü bir tavır olacaktır. Çünkü, Rusya dünya çapında hegemonya peşinde koşan bir süper devlettir. Bu nedenle Rusya ile yapılacak saldırmazlık anlaşması, İkinci Dünya Savaşı öncesinde Hitler faşistleriyle yapılan anlaşmalardan farksız olacaktır. Rusya ile yapılacak böyle bir anlaşma yurdumuzun üzerindeki sosyal-emperyalist saldırı ve işgal tehdidini örtbas etmeye ve halkı uyutmaya hizmet eder. CHP'nin bu öneriyi reddetmesini destekliyoruz.

Lübnan'daki çatışmaları iki süper devletin rekabeti körüklüyor

Lübnan'da bir yıldır devam eden iç savaş, Müslümanların Mart ayında Hristiyan Cumhurbaşkanı Franjiye'nin istifasını sağlamak üzere yeniden silaha sarılmasıyla hızlı bir dönem yaşadı. İlerici Müslüman Cephesi kuvvetlerinin ve özellikle bu Cephenin önderi Kemal Canbolat'ın savaşmakta ısrar etmesine karşılık, Filistin Kurtuluş Örgütü ve Suriye, Lübnan'da ateşkesi yeniden sağlamak için birçok girişimde bulundular. Bu arada Amerika, Hristiyan liderlerle görüşmelerde bulunmak ve mevcut duruma bir çözüm bulmak üzere Lübnan'a özel bir elçi yolladı. Müslümanların savaşa son vermemesi üzerine Suriye, onları ateşkese zorlamaya çalıştı. En sonunda 17 Nisan akşamı Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad ile Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yaser Arafat arasında imzalanan anlaşmayla, yeni bir ateşkes sağlandı. İstifa etmemekte direnen Franjiye ise, Hristiyanların da baskısıyla çekilmeye karar verdi. Bütün bu gelişmelere rağmen, ülkenin yüzde 80'inin Müslümanların elinde olduğunu ileri süren Canbolat, bir uzlaşmaya varmayı reddederek, artık Müslümanlarla Hristiyanların bir arada yaşayamıyacaklarını ve ayrı bir yönetim kurmaları gerektiğini belirtti. Ayrı bir yönetim kurduğunu açıkladı. Böylece ülkenin ikiye bölünmesi yolunda bir adım atılmış oldu.

Sosyal-emperyalist propaganda, Lübnan'daki çatışmaları sadece bir sınıf kavgasının sonucu olarak göstermektedir. Sosyal-emperyalistler böylece hem çatışmaları kışkırtmakta, hem de bölücülüğü teşvik etmektedirler. Onlar böyle yaparak Lübnan'daki karışıklıkta kendi oynadıkları rolü de gizlemek istemektedirler. Oysa Lübnan'daki iç savaş, içteki sınıf çelişkilerine olduğu kadar, uluslararası duruma, özellikle de Orta Doğuda iki süper devlet arasındaki rekabete sıkı sıkıya bağlıdır. Diğer yandan, Filistin sorunu ve İsrail - Arap anlaşmazlığı da çatışmalarda önemli bir rol oynamaktadır.

İKİ SÜPER DEVLET LÜBNAN'DAN ELLERİNİ ÇEKMELİDİRLER!

Son iki ayda, iki süper devlet, Amerika ve Rusya, Lübnan'daki karışıklıktan yararlanabilmek için çeşitli manevralara giriştiler. Amerika bir çözüm bulmak için Beyrut'a özel bir elçi gönderdi ve daha çok bir dış müdahaleyi öngören bir plan önerdi. Sovyetler ise, Orta Doğuyla ilgili Cenevre Konferansında Sovyet heyeti başkanını bölgeye salarak, sorunu sosyal-emperyalistlerin de bulaşacağı uluslararası bir sahaya çekmeye çalıştı. Sovyetler ayrıca Amerikan 6. filosunun Lübnan açıklarına gelmesi üzerine, kendi Akdeniz donanmasına bağlı bazı gemileri Lübnan yakınlarına getirerek tehdit savurdu.

Amerika'nın etkinliğini Lübnan'daki Hristiyanlar ve İsrail vasıtasıyla sürdürmek istemesine karşılık, Ruslar bölgedeki çeşitli örgütlerin içine sızarak bölgede denetim kurmaya çalışmaktadırlar. Lübnan'da da Rusların esas faaliyet gösterdiği yer, içinde revizyonistlerin de bulunduğu İlerici Müslümanlar Cephesidir. Bu Cephe içindeki Rus ajanları, maceracı önerilerde bulunarak, sosyal-emperyalistlerin ekmeğine yağ sürmektedirler.

Ne var ki, Lübnan'da işler her zaman sosyal-emperyalistlerin dilediği gibi gelişmemektedir. Bir kere Filistin Kurtuluş Örgütü, Filistin davasını boğacağını bildiğinden, Cenevre Konferansını kabul etmemektedir. Bu. Rusların Orta Doğu ve Lübnan sorununu uluslararası hale getirme çabalarının önüne dikilen büyük bir engeldir. Diğer yandan Suriye, Sovyet revizyonist TASS ajansının sık sık alıntı yaptığı Canbolat'ın ateşkesi kabul etmeyen sözlerini «bölücü» ve «karşı-devrimci» diye nitelendirerek, sosyal-emperyalistleri güç durumda bırakmıştır.

Lübnan'da olaylar hızla gelişmektedir. Bu yüzden kesin yargılara varabilmek için henüz erkendir. Fakat yine de şunu söylemek mümkün: Lübnan'da bugün karışıklıkları ve bölünmeyi körükleyen taraf esas olarak Sovyetler Birliği'dir. Amerika ise daha çok mevcut durumu ve Lübnan'daki mevzilerini koruma çabası içindedir. Her iki süper devlet de Lübnan'da denetimi sağlamak ve Filistin kurtuluş davasını boğmak hedefini gütmektedirler. Bu yüzden iki süper devlet Lübnan'dan defedilmelidir.

Biz, Lübnan'ın bölünmesine karşıyız. Böyle bir bölünme iki süper devlete, özellikle de sosyal-emperyalizme hizmet eder. Aynı şekilde, Filistin Kurtuluş Örgütü içindeki bir bölünmeden de en çok çıkar sağlayacak olanlar gene sosyal-emperyalistlerdir. Bütün bunların ötesinde. Filistinli göçmenlere haklarının verilmesinin ve Müslüman halkın eşit siyasî ve ekonomik haklara sahip olmasının, Lübnan'ın birliğini ve toprak bütünlüğünü koruyacak en etkili çözüm olduğuna inanıyoruz.

Mısır halkının büyük zaferi

Sosyal-emperyalizmin korku ve sefaleti

Mısır hükümetinin, Sovyetler Birliği ile arasındaki 15 yıllık «dostluk ve işbirliği» anlaşması ile 5 yıllık «liman kolaylıkları» anlaşmasını Mart ayı içinde feshetmesinin ardından, Mısır limanlarından yararlanan son beş Sovyet gemisi de 15-16 Nisan gecesi İskenderiye'den ayrıldılar. Böylece Sovyet sosyal-emperyalizminin Mısır'daki askerî varlığı sona erdi. Bu, Mısır halkının bağımsızlık mücadelesinin yeni bir zaferidir. Mısır'ın Sovyet tahakkümüne karşı mücadelesi, sosyal-emperyalistlerin «yardım» ve «işbirliği» maskesi altında yürüttükleri tahakküm ve yayılma faaliyetlerinin gözler önüne serilmesine yol açmış, bütün dünya halklarının Sovyetler Birliği'nin gerçek tabiatı konusundaki uyanıklıklarının gelişmesine büyük bir katkıda bulunmuştur. Mısır'ın bu zaferi, şimdi dünya halklarının ve Üçüncü Dünya ülkelerinin mücadelesinin Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da geliştiğinin yeni ve canlı bir kanıtını teşkil etmektedir.

Sovyetler Birliği, Mısır halkının kendi tahakkümünü silkip atması karşısında çileden çıkmakta, gerek kendi propaganda mekanizması ve gerekse çeşitli ülkelerdeki işbirlikçileri aracılığıyla Mısır hükümetine iftiralar yağdırmaktadır. Sosyal-emperyalistler, Mısır hükümetinin tutumunun «Mısır milletinin temel menfaatlerine aykırı» olduğunu öne sürüyor; Mısır'a yaptıkları sözümona «iyilik»leri sayıp döküyor ve Arap halklarının kazandıkları zaferlerde «Sovyet yardımının tayin edici» olduğunu iddia ediyorlar. Gerçek bütün bunların tam tersidir ve bu iddialar sosyal-emperyalistlerin hem «yavuz hırsız» telâşı içinde olduklarını göstermekte, hem de hegemonyacı çehrelerinin daha fazla açığa çıkmasına yol açmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Mısır'a hiç bir zaman en ufak bir karşılıksız yardımda bulunmamışlar, daima menfaat ve tahakküm peşinde koşmuşlar, Mısır'ın bağımsızlığını yoketmeye çalışmışlardır. Sovyetler Birliği'nin Mısır'a «verdiğini» söylediği bütün silahlar, gerçekte yüksek fiyatla, ya bedeli nakit olarak ve döviz şeklinde ödenmek üzere, ya da Mısır'ın yüksek faizli bir borç yükü altına girmesi pahasına satılmıştır. Sovyetler Birliği bu silahlar karşılığında Mısır'ı kendi donanmasına liman kolaylıkları tanımaya zorlamış, Mersa Matruh'ta büyük bir üs kurmuş, «uzman» ve «danışman»ları aracılığıyla Mısır ekonomisinin bütün kilit noktalarını denetim altına almış, yıllar boyu Mısır'ı amansız bir sömürü ve baskıya maruz bırakmıştır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, tıpkı ABD'nin dünyanın her yerinde yaptığı gibi, Mısır'a sattıkları silahların kullanımını çeşitli şartlara bağlamışlar, zaman zaman Mısır'a baskı uygulamak için silah, cephane ve yedek parça ikmalini kesmişler, üstelik Mısır'ı en güç zamanlarında muazzam borç ve faiz ödemeleri yapmaya zorlayarak el altından ABD emperyalistlerine ve İsrail siyonistlerine yardım etmişlerdir. Şimdi de kalkıp Mısır'a yaptıkları «iyilik»lerinin zaferde «tayin edici» olduğundan dem vurmaya yeltenmektedirler.

Sovyetler Birliği'ni çileden çıkaran diğer bir nokta da, ne tehditler, ne şantajlar, ne de halen Mısır'da bulunan Sovyet «uzman»larının giriştikleri iktisadî sabotajlar karşısında boyun eğmeyen Mısır halkının, silah ve yedek parça ihtiyaçlarını çeşitli ülkelerden karşılamaya yönelmesi, bu arada özellikle Çin Halk Cumhuriyeti ile dostluk ilişkilerini geliştirmeye yönelmesidir.

Geçen ay içinde bizzat Mısır yöneticileri tarafından açıklandığına göre, Sovyetler Birliği'nin hem kendi silah ve yedek parça ikmalini kesmesi, hem de Mısır'ın ihtiyaçlarını Hindistan'dan temin etmesini engellemesi karşısında, Çin hükümeti Mısır'a tamamen bedelsiz olarak 30 tane jet motoru ve bol miktarda yedek parça göndermiş, üstelik bu konuda kimseye tek bir kelime dahi söylememiştir. Geçenlerde Çin'i ziyaret eden Mısır Cumhurbaşkanı Yardımcısı Hüsnü Mübarek, Çin hükümetinin kendilerine bütün istediklerini tamamen bedelsiz olarak vermeyi kabul ettiğini ve Çinlilerin silah tüccarı olmayı reddettiklerini bildirmiştir. Mao Zedung, «Çin'in Mısır'a vereceği uçak yedek parçaları, sözünü bile etmeye değmeyecek kadar küçük bir armağandır» diyerek, gerçek enternasyonalizmin ne demek olduğunu bir kere daha göstermiştir. Mısır halkının bağımsızlık mücadelesinin ve Mısır ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki dostluğun gelişmesi karşısında, Çin'deki Sovyet ve Doğu Avrupa diplomatlarının Hüsnü Mübarek için verilen ziyafeti boykot etmeye kalkışmaları ise, bu hegemonyacıların ne kadar hazımsız olduklarını ve davranışlarıyla kendi kendilerine nasıl tecrit ettiklerini ortaya koymaktadır.

Mısır halkı, Sovyet baskılarına boyun eğmeksizin, bağımsızlık yolunda ilerleyecektir.

İRANLI ÖĞRENCİLERİN GÖZALTINA ALINMASINI PROTESTO EDİYORUZ

İran Şahının İzmir'e gelmesi nedeniyle 20 İranlı öğrenci gözaltına alındı. Emniyet yetkilileri İranlı öğrencilerin «tedbir» olarak gözaltına alındığını açıkladılar.

Bu olay, İran Şahının Türkiye'ye her gelişinde tekrar eden keyfî bir uygulamadır. Ve MİT-SAVAK işbirliğinin en son örneğidir. Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil'in de açıkladığı gibi, her iki ülkenin istihbarat örgütleri emperyalist ülkelerin kontrolunda, İran ve Türkiye halklarına karşı işbirliği yapmaktadırlar.

Türkiye'de kanunlar, hiç kimsenin yapmadığı bir eylemden dolayı suçlanmasına ve gözaltına alınmasına izin vermez. Aynı şekilde hiç kimse bir eylem yapmayı düşündüğü gerekçesiyle cezalandırılamaz. Bunlar sadece faşist diktatörlüklerde görülen uygulamalardır. MC hükümetinin İranlı öğrencilere karşı bu keyfî tutumunu şiddetle protesto ediyoruz.

BUTTO'NUN ÖNERİLERİ ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN BAĞIMSIZLIK ÖZLEMİNİN BİR İFADESİDİR

RCD Zirve Toplantısı Sona Erdi

Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği (RCD) teşkilâtının zirve toplantısı, İran, Pakistan ve Türkiye'nin devlet ve hükümet başkanlarının katılmasıyla, 21 Nisanda İzmir'de yapıldı. Taraflar, RCD'nin şimdiye kadar umulanı veremediği ve canlandırılması gerektiği noktasında görüş birliğine vardılar. Başlı başına bu tesbit dahi, olumlu bir adımdır. Bu ihtiyacın hissedilmesi, Üçüncü Dünya ülkelerinde bağımsızlık eğilimlerinin güçlenmesiyle Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi içlerindeki birleşme eğilimlerinin güçlenmesi arasında çok yakın bir ilişkinin bulunduğunu göstermektedir.

Toplantıda, üç ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi yolundaki somut öneriler, özellikle Pakistan Başbakanı Zülfikâr Ali Butto'dan geldi. Butto'nun, basında geniş yankı bulan demeçlerinin odak noktasını, *«üç ülke arasında savunma işbirliğinin de yapılması gerektiği»* görüşü teşkil ediyordu. Butto, iktisadî işbirliğinin geliştirilmesine karşı değildi. Tam tersine, *«çetin bir ekonomik rekabetin egemen olduğu dünyada, kalkınma ve ilerleme için bölgesel kuruluşların vazgeçilmez bir nitelik taşıdıklarını»* söylüyor, hattâ RCD içinde bir serbest ticaret bölgesinin yaratılmasının ilk adımı olarak, tarafların birbirlerine uyguladıkları gümrük tarifelerinde yüzde 3-5 oranında da olsa bir indirimin derhal gerçekleştirilmesini istiyordu. Bununla beraber Butto, *«RCD içinde yalnız ekonomik işbirliğinin yeterli olmadığını»*, *«dünya koşullarının savunma işbirliğini zorunlu hale getirdiğini»* belirtiyor; *«Türkiye, Pakistan ve İran'ın, siyasal ve askerî bir örgüt içinde birleşme yoluna giderken, ortaya çıkabilecek tepkilerden çekinmemeleri gerektiğine»* işaret ediyordu.

Toplantıda, Türkiye, İran ve Pakistan, Butto'nun önerileri üzerinde hemen bir anlaşmaya varamadılar. Toplantı sonunda yayınlanan ortak bildiride, tarafların simdilik üç noktada: 1) Kısa zamanda «İzmir Anlaşması» adıyla anılacak yeni bir anlaşmanın yapılması ve RCD teşkilâtına yeni bir içerik kazandırılması; 2) Üç ülke arasında bir serbest ticaret bölgesinin kurulması; 3) Ortak bir yatırım bankasının kurulması noktalarında görüş birliğine vardıklarının belirtilmesi, gene de olumlu bir gelişmeye tanıklık etmektedir.

Ülkelerin hegemonyacılığa karşı bağımsızlık mücadelesi gelişmektedir. Türkiye, İran ve Pakistan'ın aralarındaki birliği güçlendirme iradesi, bütün olumsuz etkenlerin varlığına rağmen ortaya çıkabilmiştir; öyleyse bu iradenin daha da gelişmesi ve ortak bir savunma paktı yönünde somut adımlar atılması da mümkündür. Bu somut adımların atılması yolunda, halklar hükümetleri zorlamalıdırlar, çünkü ülkelerinin birlik yönündeki eğilimlerinden en çok yararlanacak olanlar, faşistler ve gericiler değil, ezilen milletler ve halklardır. Çünkü Üçüncü Dünya ülkelerinin birliğinin gelişmesi, bu ülkeler üzerindeki emperyalist baskı ve sömürü zincirini zayıflatmakta, geri ülkelerin süper devletlere karşı direnme olanaklarını artırmakta, böylece bağımsızlık eğiliminin güçlenmesini de beraberinde getirmektedir. Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi aralarında kurdukları ittifaklar, eski emperyalistlerin nüfuzundan kurtuluşlarını hızlandırdığı kadar, yükselen sosyal-emperyalizmin sızmasına da set çekmektedir. İşte bu yüzden bu gelişme, revizyonistleri çileden çıkarmaktadır.

Yunanistan'ın saldırmazlık paktı önerisini, Pakistan Başbakanı Zülfikâr Ali Butto'nun RCD'nin askerî alanda güçlendirilmesi yolundaki görüşü izlemiş bulunuyor. Bu, ülkemizin dış siyaset alanında kısa zaman içinde ele geçirdiği ikinci önemli fırsattır. Ülkemizin ihtiyaçlarına cevap verecek olan anlaşmalar, işte bu gibi ittifaklardır; yoksa süper devletlerle ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmiyle imzalanacak «dostluk» veya «saldırmazlık» anlaşmaları değil. Şimdi önümüzde üçüncü bir önemli dış olay, Mayıs ortasında İstanbul'da toplanacak olan İslâm Ülkeleri Zirve Konferansı var. Bu konferansın, Türkiye'nin diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle ilişkilerinin gelişmesi için çok elverişli bir yer olduğuna inanıyoruz.

GÜNEY VİETNAM TOPRAKLARININ KURTULUŞUNUN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLUYORUZ

30 Nisan, Vietnam topraklarının bütününün kurtuluşa kavuşmasının birinci yıldönümüdür. Vietnam halkı, 25 Nisan günü ülkenin birleştirilmesi gerçekleştirecek Millî Meclis üyelerini seçmek için oy kullanarak bu yıldönümü birlik içinde kutladı. Vietnam kurtuluş mücadelesinin yarım yüzyıllık bir geçmişi vardır. Vietnam halkı 1945 Ağustosunda Japon istilacılarını altederek, büyük devrimci Ho Şi Min önderliğinde, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ni kurdu. Fakat ülkenin güneyi yabancı istilacıların elinde kalmıştı. Vietnamlılar ülkenin tümünü kurtarmak amacıyla, ilk önce Fransız emperyalizmine, daha sonra da Amerikan emperyalizmi ve uşaklarına karşı savaştılar. Bu mücadelede Vietnam halkının kesin zafere kadar savaşmakta en geniş destek göreceğini de bize öğretiyor. Nitekim bütün dünya halklarının ve giderek Amerikan halkının gösterdiği ulus-

gösterdiği kararlılık ve bağımsızlığına düşkün tutumu, bütün ezilen halklara ışık tuttu. Amerikan saldırılarına karşı özellikle 1960'lardan sonra gelişen yiğit direniş, bütün ezilen halklara ve milletlere cesaret verdi.

Vietnam halkı, Ho Şi Min'in bağımsızlık çizgisini izleyerek, uzayan halk savaşında ısrar etti, hiç bir fedakarlıktan kaçınmadı; böylece küçük bir ülkenin güçlü bir düşmanı altedebileceğini dünya halklarına bir kere daha gösterdi.

Vietnam kurtuluş mücadelesi, her türden revizyonist görüşe de indirilmiş güçlü bir darbedir. Revizyonistler, emperyalizme karşı mücadelede tayin edici olanın modern silahlar ve dış destek olduğunu sık sık iddia ediyorlar. Oysa Vietnam savaşının tecrübeleri, dayanılacak tek gücün sadece halk olduğunu açıkça göstermektedir.

Vietnam kurtuluş mücadelesi, haklı bir mücadelenin her zaman

lararası dayanışmanın, Amerikan emperyalizminin Hindiçini'deki yenilgisinde önemli bir yeri olmuştur. Bu enternasyonalist dayanışmanın başında üç Hindiçini halkının sağlam birliği gelir. Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının temsilcileri 1970 Nisanında «Hindiçini Halkları Zirve Konferansı»nda bir araya gelerek birliklerini pekiştirmişlerdir. Diğer yandan, Çin Halk Cumhuriyeti, hiç bir şart koşmaksızın ve içişlerine karışmaksızın Hindiçini halklarına yaptığı yardımlarla, gerçek enternasyonalist dayanışmanın örneğini vermiştir.

VIETNAM YENILGISI AMERIKAN EMPERYALIZMININ GERILEMESINDE BIR DÖNÜM NOKTASI OLDU

Vietnam halkının zaferi, dünya halklarına büyük bir güç katarken, Amerikan emperyalizmine ağır bir darbe indirmiştir. 30 Nisan günü Saygon (şimdiki Ho Şi Min) şehrine dikilen kurtuluş bayrağı, Amerikan emperyalizminin dünya çapındaki gerilemesinin bir işaretidir. Hindiçini'de peşpeşe uğradığı yenilgiler, Amerikan emperyalizminin koflugunun ve gerileyen bir emperyalist devlet haline geldiğinin açıkça görülmesine hizmet etti. Bu yenilgilerden sonra, Amerikan çevrelerinde, dış politikada ve askerî stratejilerde değişiklik yapılmasını isteyen görüşler çoğalmaya başladı. Avrupa ve Orta Doğunun önemi daha da arttı. Amerika'nın Hindiçini'de yediği darbeler dünya olaylarının gelişmesinde bir dönüm noktası oldu.

SOVYET SIZMASINA DİKKAT

Ülkelerinin bütününün kurtulmasından sonra Vietnam halkı, savaşın yaralarını sarmak. Kuzeyde sosyalist inşa yolunda ilerlemek, güney de ise millî demokratik devrimin görevlerini yerine getirmek için gayret gösteriyor, bu yolda önüne çıkan çeşitli güçlüklerle mücadele ediyor. İşte sosyal-emperyalizm, Vietnam halkının karşılaştığı bu güçlükleri fırsat bilerek, Amerikan emperyalizminin bıraktığı boşluğa sızmak istemektedir.

Sosyal-emperyalistler, ülkenin kurtuluşunun daha ilk günlerinde Cam Ranh körfezindeki eski bir Amerikan deniz üssünün kendilerine verilmesini talep ederek, Vietnam'a yaptıkları sözde «yardım»ların gerçek amacını belli ettiler. Vietnamlılar onların talebini reddettiler. Fakat yine de bu sosyalist maskeli emperyaliste karşı uyanık olmak gereklidir. Vietnam halkı eğer arka kapıdan girmeye çalışan bu kaplana karşı uyanık davranmazsa, yüz binlerce insanın kanı pahasına kazanılan zaferler heba olaçaktır. Biz, yiğit Vietnam halkının bağımsızlığına sahip çıkacağına ve büyük önderleri Ho Şi Min'in «bağımsızl ve özgürlükten değerli bir yoktur» sözüne sadık kalac rına inanıyoruz. Kardeş V halkına önlerindeki bu ç da başarılar dileriz.

Politika

ÇİN'İN DIŞ POLİTİKASI

«...Amerikan International Herald Tribune gazetesi, Çin'in Mısır'ın ilişkilerinde çok önemli bir yer tutmasının kuvvetli bir olasılık olduğunu belirterek şunları yazdı: «Çinliler uluslararası ilişkilerde alçakgönüllü davranışları ve yaptıkları yardımları koşullara bağlamamaları ile tanınmışlardır. Üçüncü Dünya ülkelerinin birçoğuyla sağlam ilişkiler kurmalarının nedeni budur. Çin uluslararası ilişkilerde koşul ileri sürmemekte ve eşit koşullar altında ilişki kurmayı yeğlemektedir.»

«Mısır'da yayınlanan «El Ahbar» gazetesinin yazı işleri müdürü ve başyazarı Musa Sabri de bu konuya ilişkin olarak şunları yazmakta: «Çin topumu alçakgönüllülüğü ve toplum içindeki ilişkileri yepyeni bir çerçeve içine sokmasıyla tanınmıştır. Çin'in uluslararası ilişkilerini, bu ülkenin orijinal ahlak anlayışı taçlandırmaktadır. Üçüncü Dünya ülkeleri arasında Çin'in saygınlık kazanmasının tek nedeni de budur.»

«Gerek «International Herald Tribune» gazetesinin, gerek Musa Sabri'nin belirttiği gibi Çin, şimdiye kadar uluslararası ilişkilerinde fırsatlardan yararlanma girişiminde bulunmamış belki de tek ülkedir. Çin, Üçüncü Dünya ülkelerine genellikle faizsiz kredi vermekte, geniş çapta teknik yardım yapmakta ve istendiği takdirde, en iyi uzmanlarını göndererek bu ülkelerin kalkınmalarına katkıda bulunmaktadır. Bu tutum, Çin'in birçok yoksul ülkede saygınlığını artırmış, Çin'in yardımlarını ve desteğini vazgeçilmez hale getirmiştir. Bu konuda en iyi örneği Çin'in Sudan'a yaptığı yardımlar oluşturmaktadır. Pekin yönetimi şimdiye kadar Sudan'a milyonlarca dolarlık faizsiz kredi ve mali yardım sağlamış, gerektiği zaman en iyi teknisyen ve uzmanlarını göndermiş, buna karşılık bir kez olsun Sudan'ın iç işlerine müdahale etmemiş ve kendi görüşlerini kabul ettirmeye çalışmamıştır.»

(29 Nisan 1976, Politika)

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN VE NİYAZİ'Yİ ANIYORUZ

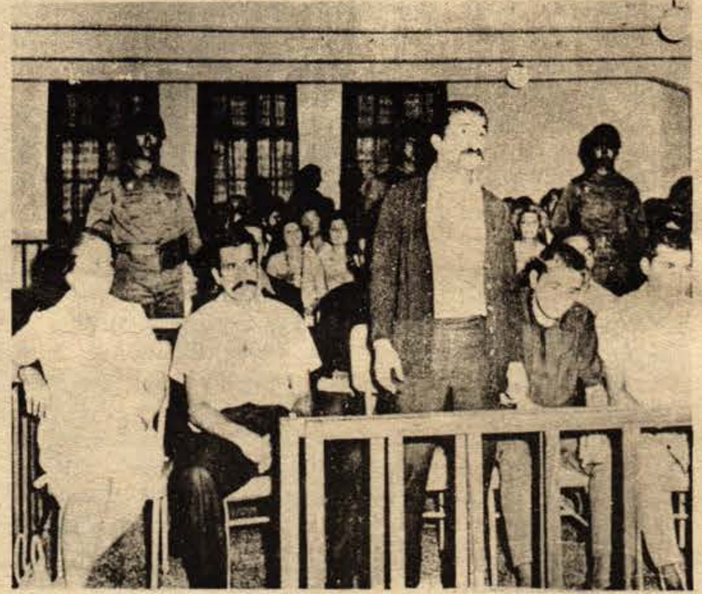

Bugünlerde bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin dört şehidin daha anıyoruz. 6 Mayıs 1972 günü Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan 12 Mart faşistleri tarafından idam edilmişlerdi. Bu olaydan iki gün önce, 4 Mayıs 1972 de ise Niyazi Yıldızhan Jandarma Genel Komutanını kaçırmaya teşebbüsten yakalanmış ve hemen orada kurşuna dizilmişti.

Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan halkımızın üç yiğit evlâdıydı. Onlar, idam edilirken son sözlerinde bile inançlarını haykırarak, ölümü cesaret ve soğukkanlılıkla karşılayarak halkımızın zulme boyun eğmeyen karakterini gösterdiler. Faşistler onları katletti ama halkımız bu cinayeti unutmayacak, faşist diktatörleri daima nefretle anacaktır.

Faşist zalimlerin cürmünü unutturmaya, üstüne sünger çekmeye imkân yoktur. Halkımız faşist katillerden hesap soracaktır.

Hak bildiğini söylemekten sakınmazdı

Deniz Gezmiş'le gerek gençlik mücadelesi sırasında gerekse Mamak'ta birarada bulundum.

Deniz, özü-sözü bir olan bir insandı. Sözünü sakınmadan söylerdi. Onun, gerçeği değiştirdiğini gören hemen hemen hiç yoktur. Geniş kitleler tarafından tanınıp sevilmesinde bu özelliği önemli bir rol oynadı. Yakalandıktan sonra İçişleri Bakanına söylediği sözler, onun devrimci vakarından kaynaklandığı gibi, dobra karakterinden de geliyordu. Hak bildiğini söylemekten sakındığını hiç hatırlamıyorum. Yüze dost görünüp arkadan düşmanlık yapan oportünist tutumlara itibar etmedi, karşı çıktı. Çökmekte olan oportünist TİP ve FKF kliklerinin ve başka bazılarının tutumu buvdu. Böyle tutumlarını bildiği insanlara hiç güvenmez ve ayıplarını onların yüzüne vururdu. Revizyonizmle mücadeledeki tutumunda bu açıkça görülür.

Marksist-Leninistlerin birliğini sağlamak göreviyle yüzyüze olduğumuz bugün, Deniz'in bu devrimci karakterinden örnek almalıyız. Bizlerin devrimci birliği, açıksözlü, içten ve yürekten olmalıdır. Bu tutumla, hatalarımız ve ayrılıklarımız olsa bile birleşebiliriz. Çünkü, hatalar düzeltilebilir, ayrılıklar giderilebilir. Hatta bu tutumun hakim olduğu insanların ayrılığı bile değerlidir. Çünkü, sağlıklıdır, ergeç birlik getirir.

Birçok meselede Deniz'le aynı görüşlere sahip değildik. Ama, ben daima güvenle baktım arkadaşa. Birkaç defa sözünü saklamadan ve sakınmadan eleştirdi. Haksız olsa bile sevindim. Aynı görüşleri paylaştığım başkaları da vardı. Onlardan açık tek bir eleştiri duymadım. Hep yüze gülüyorlardı. Ancak, sonradan öğrendim ki, onlar ikiyüzlü insanlardı. Birlikte olduğumuz sıralarda kuyu kazmaya çalışmışlardı. Ard niyetliydiler. Bu insanlar, çeşitli durumlarda fikirlerini terkettiler, değiştirdiler. Hatta Marksizme ve halka lânet yağdırdılar. Şekilden şekile girdiler. Ama Deniz inancında ısrar etti. Can uğruna bile olsa, fikirlerini sonuna kadar savundu. Faşizme karşı da kararlı ve dobra dobra bir tutum aldı. Hepimize örnek oldu. Onların tutumu, faşizmin saldırısına karşı devrimcilere, halka, karanlık günlerinde büyük bir moral ve cesaret verdi. Yılgınlık ve revizyonizme ağır bir darbe indirdi. Faşistleri ürküttü. Cellâtlar, onların son sözlerini ve idam sehpasındaki devrimci tutumlarını halka açıklamaya cesaret edemediler.

Devrimci saflarda hareketimize karşı haksız ve ağır suçlamaların hakim olduğu sıralarda bile, Deniz, daima ve samimi olarak dost davrandı. Kötüleme kampanyasına katılmadı. Güzel olan en karanlık günlerde bile doğru tutuma bağlı kalmak, dostlarımızı her türlü haksız eleştiri ve saldırıya karşı savunma cesaretine sahip olmak ve her türlü özel menfaat ve hesabı bir yana iterek birlik taraftarı olmaktır. Deniz arkadaş, bu yönden de örnek insandı. Onu sevenlerin, onun ve diğer şehitlerin emanetini taşıyanların yapması gereken, bu örneği izlemektir.

1976 1 Mayısı, ülkemiz devrimcilerinin ve halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı birlik çağrısıdır. Deniz arkadaşın her zaman yüreğinde taşıdığı birlik isteğini artık gerçekleştirelim. Yıllardır nice fedakârlık ve kayıplarla ısıtılan birlik demiri tava gelmiştir. Demir artık dövülmelidir. Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in ve diğer devrimci şehitlerin yüreklerinde taşıdıkları birlik isteğini gerçekleştirelim. Birlik, en değerli anma olacaktır.

Hüseyin Elmas